

СТАРТ

ИЛЮСТРОВАН
СПОРТЕН
СЕДМИЧНИК

Брой 2 ● 15 юни 1971 ● 25 стотинки

Издание на ЦС на БСФС

НАЙ-СИЛНИТЕ — В СОФИЯ

стр. 8-9

ПЕТЪР КИРОВ отново стана шампион! Ежедневното продължава — подготовка за световното първенство, подготовка за изпити във ВИФ „Георги Димитров“

ПОДЕМЪТ

Иван ДОНЧЕВ

Над социалистическата ни родина премина полъхът на ведрата и благодатна пролет. Ведрата, защото в една страна на социализма като нашата тя е обилно огрята от лъчи на свободата. Благодатна, защото бе означена с величаво събитие — Десетият конгрес на БКП, чието триумфално ехо звучи и тепърва ще звучи: „Всичко за благото

на човека — труженник и творец...“ Както за целия ни народ, така и за българските физкултурници и спортисти новият факел на бъдещото щастие е утвърдената от конгреса програма на партията на българските комунисти. Претворена в живота, тази програма означава изграждането на зряло социалистическо общество, създава-

нето на материални и духовни предпоставки за смел и дръзновен преход към комунизма. С директивите си за социално-икономическото развитие на страната през годините на шестата петилетка Десетият партиен конгрес осигурява ускореното разгръщане на научно-техническата революция, а това пък гарантира все повече свободно време на трудещите се, все по-добра възможност за системни занимания с физическа култура и спорт, за постигане на физическо и духовно съвършенство на младежта.

Богата бе пролетта и за нашата народна демокрация. Народът ни по призива на партията спонтанно и свободно се яви на референдум и каза своето безусловно „Да!“ на основния закон на социалистическата ни родина — Конституцията на На-

родна република България. Нова конституция, достойна за великото димитровско дело, конституция на победилния социализъм, премислена и усъвършенствувана от всенародния ум, получила пълно одобрение, защото отразява грандиозните завоевания на нашия народ. Тя възвести по законен път ръководната роля на БКП в целокупния живот на страната, юридически закрепил насоките за по-нататъшното развитие на нашата държава, повели: „... държавата и обществените организации... да насърчават развитието на физическата култура и туризма...“

Тази ведрата обстановка на подем не може да не даде своя дълбок отпечатък и върху родното физкултурно движение. Нейните богати плодове занаяпред ще берем.

И КЛАСИЦИТЕ
РАЗРЕШИХА
СПОРА

стр. 4

ЩЕ ИГРАЯТ ЛИ
ЖЕНИТЕ
С ДЯВОЛСКОТО
КЪЛБО?

стр. 10

ДВА КРЪГА
ПРЕДИ КРАЯ...

стр. 13

СЕМАФОРЪТ
Е ВДИГНАТ!

И ПЪТЯТ НА НАЦИОНАЛНИЯ ОТБОР ПО ФУТБОЛ В ЕВРОПЕЙСКИЯ ШАМПИОНАТ СТАНА ПО-ШИРОК. А ЗА ПОБЕДАТА В ОСЛО ОСОБЕНА ЗАСЛУГА ИМА ХРИСТО БОНЕВ, КОЙТО ОТНОВО ПОКАЗА СВОИТЕ ИЗКЛЮЧИТЕЛНИ КАЧЕСТВА.

МЪДРИТЕ ЗАВЕТИ

Ако сега беше жив, роденият на 18 юни 1882 г. велик син на българския народ Георги Димитров би бил на 89 години. Но той е сред нас със заветите си, с проникновените си мисли и с неуморната си дейност, чийто обилни плодове днес красят скъпата ни татковина, поела уверено пътя към изграждането на развито социалистическо общество, към комунизма.

Наред с огромните грижи и всеотдайната работа за укрепването и процъфтяването на младата ни социалистическа държава Георги Димитров неизменно подчертаваше своето изключително положително отношение към физическата култура и спорт. И сега звучат съвременни и пътеводно мъдрите слова на вождя и учителя:

„... На физкултурата у нас трябва да се гледа, както това е в Съветския съюз, като на извънредно важен фактор във великото дело на социалистическото строителство и за отбраната на родината...“

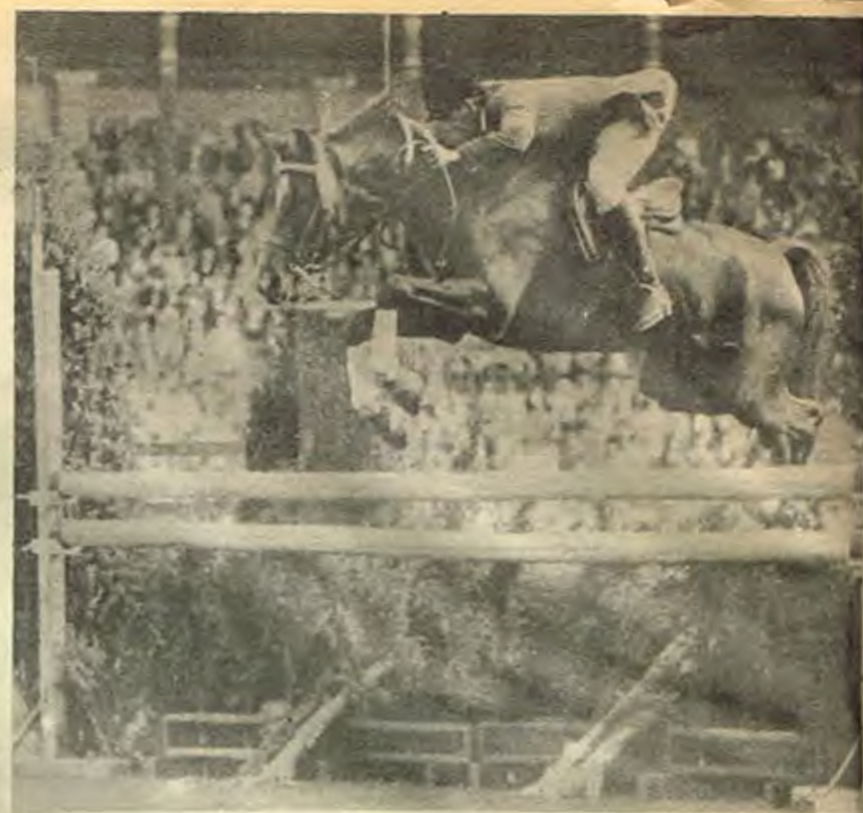
„... РМС трябва да има много близки връзки със спортните организации. Значителна част от младежта ще се възпитава чрез спорта, чрез физкултурата...“

„... Не са добри българци и българки, добри патриоти и патриотки ония, които не помагат според силите и възможностите си за всеотдайното развитие и укрепване на физкултурното движение у нас...“

ТОВА СЕ СЛУЧИ...

Преди 15 години от 11 до 14 юни в Стокхолм се състоя всеотдайната езда от олимпийската програма. Както е известно, поради забрана да се внасят коне в Австралия, конните състезания от XV олимпийски игри вместо в Мелбърн се състояха в Стокхолм. Крупен успех постигна Генко Рашков (на снимката), като в тази, може би най-трудна олимпийска дисциплина се класира на първото пето място. От спомените на Генко Рашков, понастоящем съзоеен треньор, научихме няколко любопитни факта.

Изпитанието по издръжливост в пет етапа по маршрут от 33 км с 45 препятствия (в кръса 33) е било най-тежкото в историята на този спорт до ден днешен (в следващите олимпиади било облекчено). От 59 състезатели са завършили 36, а от 19 отбора са отпаднали 10. Много тежки контузии са сполетели ездачи и коне. Р. Фратев — най-добре класираният се българин в обездката, паднал, наранил лявата си ръка и главата и бил отнесен в болница в без съзнание. К. Веинов — третият от българския отбор — завършил, но конят му бил тежко контузен и на конкур-ипика не се явил. Генко Рашков със своята Еуфория завършил тежкото изпитание блестящо, което му позволило от 36-о място в обездката да отскочи на пето! Зад него останал европейският шампион от 1955 г. Рук от Великобритания, който яздял прочутия расов кон на английската кралица Кънтерман III. Еуфория от източнобългарска поро-

да изпреварила Кънтерман III и на следващия ден в конкур-ипика и по този начин не позволила да бъде изместена от петото място. Олимпийски шампион станал Кастенман (Швеция).

Това бе за мене — разказва Г. Рашков — първото международно изпитание. Противниците ме преизхождаха с богатия си опит и с расовите си коне. В навечерието на заминаването ми за Стокхолм ми попадна един съветски стих, който си го повтарях по време на цялото състезание:

Да бъдеш комунист е трудно — да и службата народна — дело

Ще трябва вечна работа, борба, да направиш невъзможното

Като млад комунист тогава се стараех да превърна великолепния стих в действителност...

115 години от рождението на Димитър Влагов (14 юни) — осново-

положник на БКП. Физическата култура и спортът са област от дейността му, на която той е отдавал още в онези времена немалко значение. Дядото, като учител във Видин, от правя искане до Министерството на просветата за възвеждане на физическото възпитание като задължителен учебен предмет. С негова помощ по-късно е бил редактиран първият устав при учредяването на спортния клуб „Славия“.

35 години (20 юни), откакто Джеси Оуенс пробягва 100 м за 10,2 сек. Този световен рекорд бе подобрен едва след две десетилетия — през 1956 г. от Уилямс и Мърчисън.

15 години от завършването на шестата колоездачна обиколка на България (18 юни), спечелена от Д. Колев (Торпедо), следван от Н. Христов, Ил. Кръстев, В. Коцев, Хр. Лалев и Ив. Георгиев. Отборен победител — „Торпедо“ (Д. Колев, К. Илиев, 13. Ст. Георгиев).

ПО ТРУДНИЯ ПЪТ КЪМ РЕКОРДИТЕ

Деца, момчета, почти мъже, събрани от цялата страна, с различни характери, различни навици. В началото никак не е леко. Майките често идват, обикалят отстрани, стоят край басейна на много тренировки. От провинцията се обаждат по телефона, питат, разпитват по десет пъти все за едно — добре ли е момчето им, учи ли се, слуша ли... Преподавателите Любомир Милковски и Илия Янев отговарят също все едно — добре е, учи се, слуша... Всъщност и между тези тридесет млади плувци, най-добрите в страната, събрани в интерната за високо спортно майсторство „Олимпийски надежди“, има и силни и по-слаби ученици, и палави и по-тихи деца, така както навсякъде, но това вече са си проблеми на преподавателите, които са поели функциите и на родители. Два часа за тренировки по плуване преди обед, два часа — след обед. През останалото време обучението се води така, както във всички гимназии. Само че самоподготовката минава вече не под контрола на родителите, а на възпитателката Елена Испирска.

Два часа преди обед, още два часа след обед — толкова продължава ежедневието на тренировка на младите плувци. Това изисква неумолимо вървят Г. Ненчев, Ан. Попов и трудният път към рекордите, по които Ив. Мутафчиев... (на снимката горе).

Но преди всичко всеки трябва да бъде добър ученик. Нима може някой да мине в днешните години на технически прогрес без солидни знания по математика? Това добре разбира и Л. Стоев (снимката най-горе вдясно).

А вечерите са за приятелите, за музиката, за интересните книги. Вечерите са приятни и за Д. Атанасов, Ст. Георгиев и Д. Пеев... (снимката вдясно).

Снимки: Петър СПАСОВ

ИЛЮСТРОВАН
СПОРТЕН
СЕДМИЧНИК

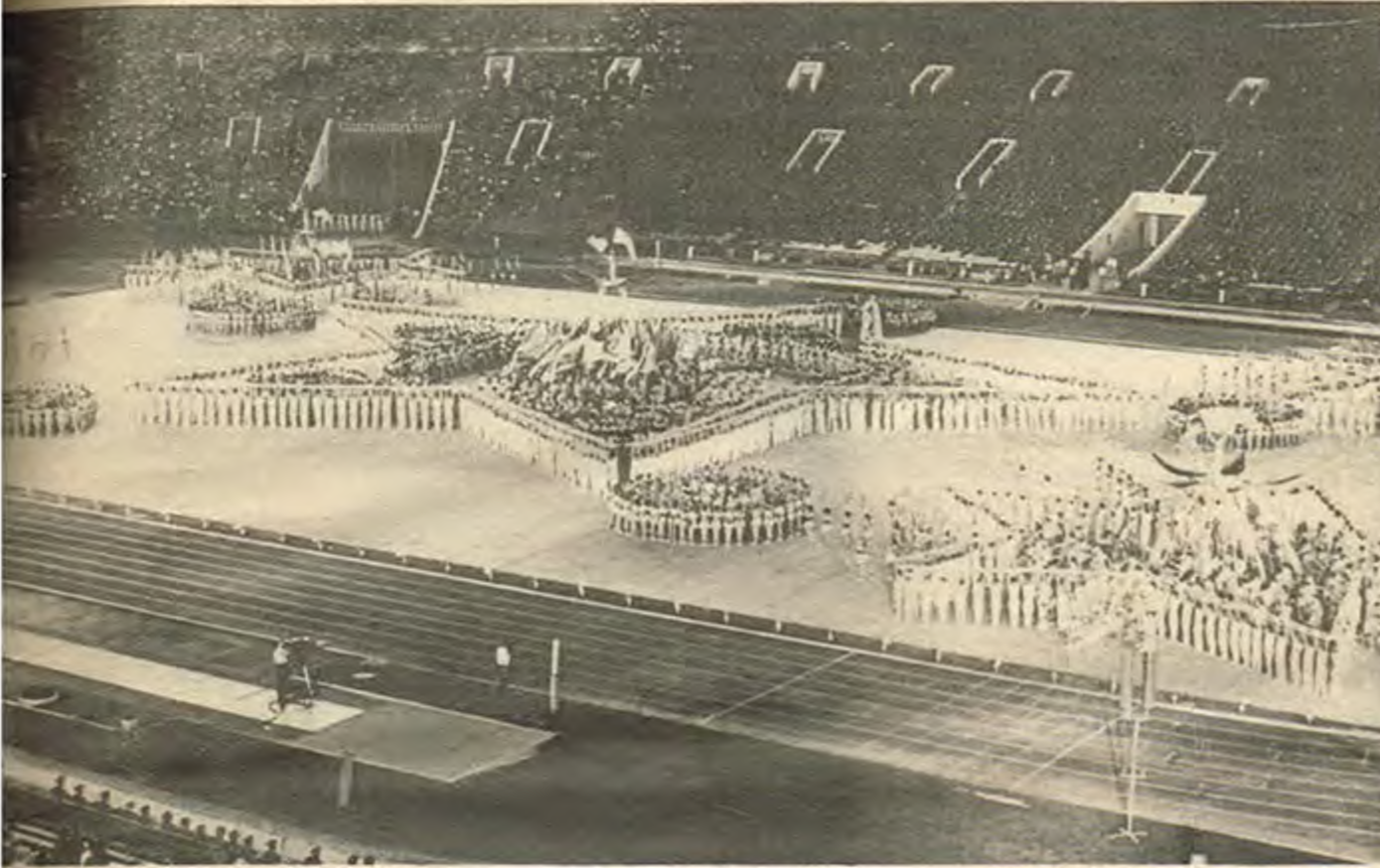
СОФИЯ
СТАДИОН „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“
ИНДЕКС 20121

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ: главен редактор — Недялко ДОНСКИ, Асен НЕЙКОВ, Богомил НОНЕВ, Ваня ВОЙНОВА, Вълко ПЕТРОВ, Ешуа АЛМАЛЕХ, Иван ЖЕЧЕВ, Климент ВЕЛИЧКОВ, Маргарита РАЙГЕЛОВА, Митко ЕКСЕРОВ (отговорен секретар), Никола КОСТАДИНОВ, Павел ВЕЖИНОВ, Петър ХАДЖИЙСКИ, Ясен АНТОВ.

ДЪРЖАВЕН ПОЛИГРАФИЧЕСКИ КОМБИНАТ „ДИМИТЪР БЛАГОВЕВ“

Червената олимпийска

Момент от тържественото откриване на IV спартакиада на народите на СССР.

Световният рекордьор и олимпийски шампион на троеен скок Виктор Санеев ще има достойни съперници в предстоящите финали на спартакиадата.

ПРАЗНИК НА МЛАДОСТТА

Във първите години на победилата власт „повикаха“ на старт всички физкултурни организации и стезания доверените будьони, матросите от Кронщадт и са, колхозниците от Украйна и словците от Далечния изток... 1928 г. младите съветски спортисти организираха своята най-голяма спартакиада. Незабравим ден ще бъде тържественото откриване на овския стадион „Динамо“ с три за 40 хиляди зрители! Дореволонната столица имаше стадион с хиляди места... Това бе и първо голямо интернационално спортистско състезание на съветската страна — в спартакиадата участваха чуждестранни спортисти. И каква бурна радост се разливаше по улиците, когато сибирецът Корнин пробяга 100 метра за 10,8 сек., а славянката Шаманова скочи на височина 5,51 метра!

Стежката на силата на СССР, укрепващата се и на съветските спортисти. След победата на олимпийските игри през 1952 г. в Хелзинки навечерието на следващия олимпийски старт в Мелбърн се разговаря за създаването на „червената олимпиада“.

Първата спартакиада на народите на СССР стартира през 1955 г. По време на 20 милионна младежи и деца записаха имената си сред участниците. За първи път представители на републиките от Средна Азия, Молдавия, Молдавия показаха напредък в съвременните спортни дисциплини — напълно невъзможно в близкото минало в тези райони. Задълго останаха световните рекорди на височина на 3000 м с препятствия, а в беговете в атлетическия потопен шенгиста Воробьов.

Следващата година след четири години по традиция и тя започна с празник в колхоза, училища и клубове. В хода на спартакиадата в Мелбърн 30 хиляди рекорди бяха побити, областни, републикански и общесоюзни броят на участниците в двата пъти. Стартира се и първото международно състезание на височина в колхоза в село Деминград в 22 спортни дисциплини. Появиха се нови имена, които бяха в десетте боксо-

ви категории нито един от шампионите на първата спартакиада не запази титлата си, а от 38 дисциплини в леката атлетика 24 победители бяха дебютанти. Месеци по-късно представителите на СССР, преминали през огъня на голямата борба на спартакиадата, излязоха на олимпийския стадион в Рим, за да донесат голямата победа на социалистическия спорт — 103 медала (43 златни, 29 сребърни и 31 бронзови). Само шампионите на „червената олимпиада“ във вдигането на тежести — Минаев, Бушуев, Куринов, Воробьов и Власов — спечелиха 5 от 7-те златни олимпийски медала!

Третата спартакиада, започнала през 1963 г., показа, че в Съветския съюз няма кътче, където да не се вее спортният флаг. С изключителни темпове се развиваше строителството на модерни бази — повече от 100 големи стадиона, 92 плувни басейна, около 4000 футболни игрища... Растеше не само масовата база на съветския спорт. Във финалите, където право на участие получиха 10 354 спортисти, бяха представени 40 националности на СССР. Така спартакиадата се превърна в празник на истинска всенародна дружба.

На висота бяха и постиженията на най-силните. Повече от 1200 души покриха нормата за майстор на спорта, а само във финалите „паднаха“ 7 световни, 7 европейски и 32 всесъюзни рекорда.

Една от победите на III спартакиада бе високото равнище на масовия ученически спорт. Стартираха 16 милиона юноши и девойки. Много от тях се състезаваха наравно с възрастните, а 48 покриха майсторска норма. Сред тези ученици се появи Галина Прокуменшичкова, спечелила в Токио първия олимпийски медал за СССР в плуването.

Четвъртата спартакиада бе невиджано тържество на успехите на съветската младеж. В чест на 50-годишнината на Великия октомври още в първия етап — през 1967 г. — бе поставен абсолютен световен рекорд на масовост в едно състезание: преди да се излъчат финалистите, на старт застанаха 85 милиона души! В заключителната част участваха 16 354 спортисти: в 23 дисциплини сред възрастните, в 19 за юноши и девойки и в 16 технически дисциплини на ДОСААФ. На IV спартакиада се водеше спор за 2189 медала. В пресцентъра работеха над 1000 акредитирани журналисти, сред които повече от 100 чуждестранни кореспонденти и специални пратеници. Предаваха репортажи десетки радио станции и телевизионни компании.

В тази спартакиада на изключително високи резултати, в навечерието

на Мексиканската олимпиада за четвърти път победители станаха отборите на Москва, които са неизменни първенци в досегашните „червени олимпиади“.

ПЕТАТА — НА СТАРТ

Сега цялата съветска страна е превърната отново в необятен и развълнуван стадион. Десетки милиони спортисти са развели знамето на традиционната V спартакиада на народите. В далечния Ямало-ненецки окръг на Тюменска област е още зима. Почти до Северния полярен кръг работниците от Гиданския рибен завод провеждат своята спартакиада. Всъщност тук е трудно да се раздели зимната от лятната — имаше състезания с шейни, водени от елени, стрелба, хвърляне на тинзян (нещо като ласо), хвърляне на брадва и други национални спортове на ямалците. Но започнаха и състезания по лека атлетика под девиза „Бягайте за здраве“, в който масово стартират еленовъди, ловци, рибари... И в същото време на хиляди километри от бреговете на Карпатско море, под същия ален флаг на спартакиадата по нажежените писти на най-южната република — Туркмения, вече са излъчени 120 нови майстори и 441 кандидат-майстори на спорта, а първи шампиони станаха майсторите на народната борба „голеш“... Сред неуязвимата зеленина на Абхазия и Аджария се раждат нови и нови имена в грузинския спорт. Тези дни в Тбилиси турнирът на джудистите показа, че те нямат равни на себе си не само в СССР. С голям ентузиазъм тук спортистите излизат на старт в спартакиадата, която е посветена на 50-годишнината от създаването на Съветска Грузия. И докато в слънчева Киргизия на тържественото откриване на републиканския финал на спартакиадата факелът с олимпийския огън бе в ръцете на 17-годишния ученик от 27-о училище във Фрунзе Александър Абушахметов, вече носител на сребърен медал от миналогодишното световно първенство по фехтовка за юноши в САЩ, докато неговите сънародници си оспорваха титлите по баскетбол, волейбол, хандбал, стрелба с лък, лека атлетика, вдигане на тежести... на север над Нева пъстреха спортните знамена на ленин-

Масово упражнение на учениците от професионално-техническите училища, изтъкано от красота и ритъм.

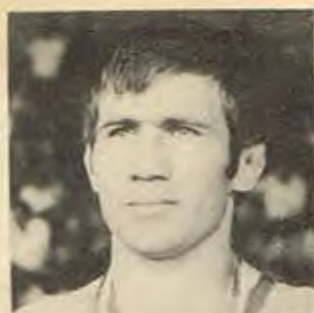
градци. На красавец стадион „Киров“ дефилираха 2000 спортисти. Тук бяха представителите на 14-те района на града герой, които в навечерието на тържествения ден организираха невиджани досега щафети. Само в Кировския район стартираха 130 отбора, а в Калининския — 110... Няма човек в Минск, който да не познава Саша Медвед. Всъщност има ли приятел на борбата в света, който да не знае за двукратния олимпийски и шестократен световен шампион Зад този колос, приковал в десница аленото знаме, гордо вървяха участниците в спартакиадата на Белорусия... В много републики спартакиадите са ежегодна традиция. Сега в рамките на V всесъюзна спартакиада узбекистанските спортисти провеждат своята XV републиканска спартакиада. От урната с вечния огън при паметника на загиналите 14 ташкентски комисари пламна факелът, носен от световния шампион — бореца Казаков, а в последвалите дни на интересна борба особена радост изпита ветеранът на съветския стрелков спорт Рибченко, който спечели три златни медала и подобри един рекорд... Нетърпеливите одески кореспонденти излязоха в открито море, за да посрещнат китоловната флотилия „Съветска Украйна“. Те знаеха от

радиограмите не само за трудовите победи на този колектив, останал в месеца сред морски бури и урагани, но и за победителите в спартакиадата, организирана на борда на флагманския кораб със състезания по волейбол, баскетбол, шахмат, тенис на маса и городки... От всички републики на СССР прииждат новини за хода на спартакиадата. Това е предпоследният етап, който ще определи участниците във финала — през юли в Москва и Рига. Петата спартакиада на народите на СССР е не само внушителна манифестация на милионния съветски спорт. Тя обхваща тази година също дисциплините на олимпийската програма. Спортистите и отборите се съревновават и класират се отчита по олимпийската система, а във финалите ще участват само спортисти с майсторски норматив. Очевидно това ще бъде един невиджан досега преглед на спортното майсторство, трамплин към още по-големи успехи на съветските спортисти в олимпийските игри през 1972 г.

Москва — София

Людмил НЕДЕЛЧЕВ

«Класиците» с подобрена форма

Борис БУТРАКОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. 74 кг
28-годишен, 173 см
3 пъти републикански
шампион

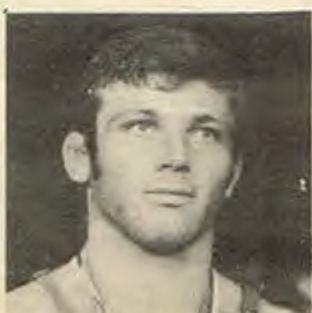
Стефан АНГЕЛОВ
[ЦСКА „Септ. знаме“]
кат. 48 кг
24-годишен, 152 см
2 пъти републикански
шампион

Димитър МАНЧОРОВ
[Пловдив]
кат. 82 кг
23-годишен, 175 см
2 пъти републикански
шампион

Петър КИРОВ
[„Академик“ — Сф]
кат. 52 кг
28-годишен, 165 см
6 пъти републикански
шампион

Стоян НИКОЛОВ
[Соф. окръг]
кат. 90 кг
22-годишен, 183 см
1 път републикански
шампион

Христо ТРАЙКОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. 57 кг
23-годишен, 165 см
4 пъти републикански
шампион

Камен ЛОЗАНОВ
[Михайловград]
кат. 100 кг
23-годишен, 183 см
1 път републикански
шампион

Георги МЪРКОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. 62 кг
24-годишен, 167 см
3 пъти републикански
шампион

Александър ТОМОВ
[„Левски—Спартак“]
кат. над 100 кг
22-годишен, 191 см
2 пъти републикански
шампион

Недко НЕДЕВ
[ЦСКА „Септ. знаме“]
кат. 68 кг
21-годишен, 167 см
2 пъти републикански
шампион

ПРЕДСТОИ НИ ГОЛЯМА БИТКА

Старши треньорът на националния ни отбор по класическа борба Филип Кривиралчев не е от словоохотливите. По принцип той е човек на делата, а не на думите. Особено труден е за интервюване сега, в навечерието на световното първенство по борба, на което домакин ще бъде България... И все пак:

— Какво очаквахте от 25-то, юбилейно републиканско лично-отборно първенство по класическа борба в Ловеч!

— Да видя нивото на подготовката за световното първенство на всеки кандидат за националния отбор. И по-точно — слабостите, които ще трябва да се отстраняват.

— По-конкретни впечатления!

— Преди всичко бих отбелязал чувствителното подобрение на тушовата ефективност в срещите на това първенство. Откровено казано, на световния тепих това е едва ли не условие № 1 за успех.

— Какво не Ви удовлетворява в настоящия момент!

— Това е ниското темпо, с което някои борци провеждаха срещите си на тепиха в Ловеч, т. е. скоростната издръжливост все още не е на необходимата висота. Разбира се, няма защо нещата да се драматизират, тъй като има време за тяхното оправяне.

— Някои характерни особености на това първенство!

— В сравнение с миналогодишното участниците бяха по-малко на брой, а качеството на схватките бе по-добро. Освен на предварителната подготовка това го отдавам и на факта, че съгласно новата наредба на ФИЛА (Международната федерация по борба) състезанията се състояха не за три, а за четири дни. Това създаде по-голяма ритмичност, удължи чувствително времето за възстановяване на силите в паузата между кръговете. А и домакините бяха създали идеални условия за участниците! Най-силно впечатление ми направи настъпателният стил на кандидатите за националното трико, тяхната агресивност.

— На какво се дължи това!

— Съперничеството в отделните категории оказва своето влияние. Тази година по решение на ФИЛА не се състоя европейско първенство и във всяка от тях има само по едно вакантно място за разлика от други години, когато на европейското първенство участвуваше един борец, а на световното — друг... В Ловеч отсъствуваше поради болест само един от кандидатите за националното трико — В Цинцаров (ЛС — кат. 90 кг).

— Нещо за съдийството!

— Считаю, че участието на двамата неутрални съдии от Югославия Арсич и Терзич спомогна за нормалния ход на състезанията, в които през други години някои наши арбитри пръвяха „мечешки услуги“ на отбори и борци, водени от дружествени „интереси“. Впрочем югославските гости са едни от най-изтъкнатите международни съдии в света!

— Какво предвижда подготовката на националния ни отбор в оставашите дни до световното първенство!

— След двуседмичен активен отход започват тренировки 30 борци. В този списък влизат шампионите плюс останалите проявили се състезатели на първенството в Ловеч. Ще доусъвършенствуваме техниката, ще се работи и за рязкото повишаване на скоростно-силовата издръжливост. Очаквам в нашата столица ожесточена конкуренция. Предстои ни голяма и трудна битка! С амбиция сме да излезем от нея с чест!

Матерналите за републиканското лично-отборно първенство по класическа борба в Ловеч написа Веселин ЛЕСИНГЕРОВ.
Фотоси: Мези ПОПОВ

**Филип КРИВИРАЛЧЕВ, старши треньор
«ЛЕВСКИ-СПАРТАК»
В ШАМПИОНСКИ
СТИЛ**

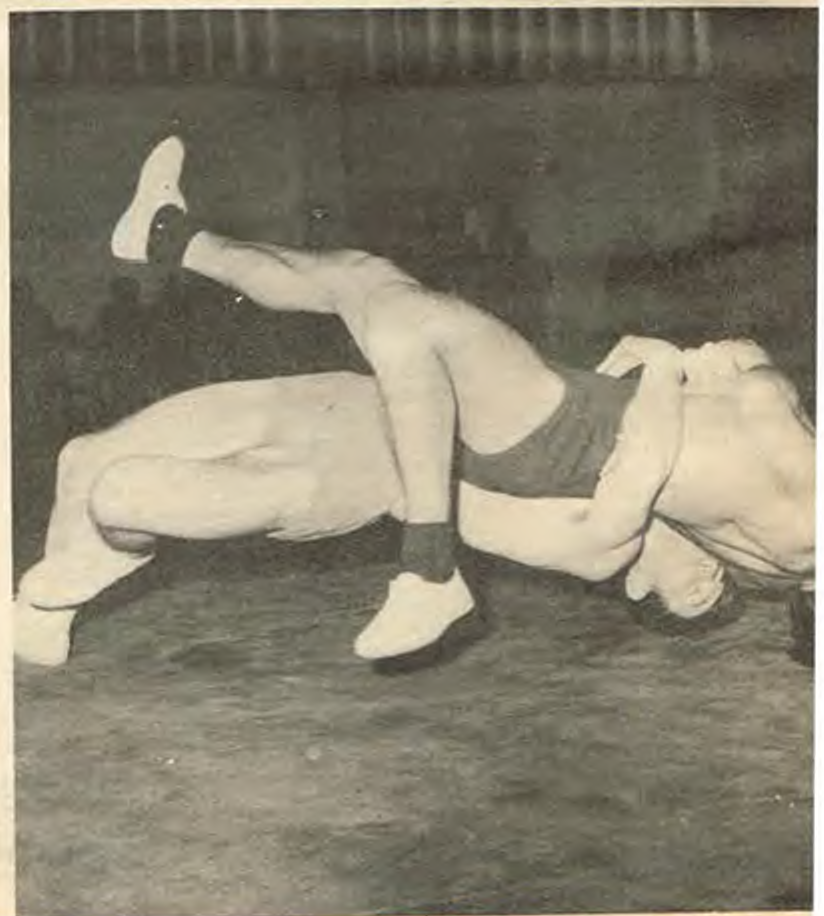
Завършилото в Ловеч тазгодишно 25-о юбилейно републиканско първенство по класическа борба бе в центъра на вниманието на местната спортна общественост. Четири дни зрители в закритата зала следяха като голям спектакъл спора на 128-те борци от 15 отбора за шампионските титли. Кой ще бъдат техните носители? Ще запази ли позициите си на отборен първенец през последните няколко години съставът на „Левски—Спартак“? Или пък ще отстъпи високото звание другиму? Ще се излявят ли млади сили на тепиха?...

Първенството отговори на тези въпроси. И като че ли една от най-ха-

рактерните особености в националното представяне на „Спартак“ във всяка една категория. Нещо повече — негови състезатели се окичат с златни медали. Съвременните им съотборници дълго в общия успех. В краищата „синьо-белите“ убедително си спомогнаха за шампионския стил изпревариха и бори, заемайки първото място с 100 точки! Заслугата е и на им треньор Слав Славов, до го преведе през всички превратности в отделните първенства.

Но в борбата, както и в спорта, има не само шампионите места също донесоха творение, макар и в разликата. В Ловеч втори стана отборът на „Академик“ с 89 точки (треньор Димитър Добрев), а трети — отборът на ЦСКА „Септ. знаме“ (треньор Михаил Ангелов) —

Обективът е „хванал“ Георги МЪРКОВ [„Левски—Спартак“ — кат. 62 кг] в момент, когато поставя съперника си в критично положение.

ПРОБЛЕМИ НА МАСОВОТО ОБУЧЕНИЕ

Плуването лято вече е в своя разгар. И навсякъде в страната се работи за изпълнението на партийната повеля всеки младеж и всяка девойка да се научат да плуват. Поместваме статия на френския специалист Пиер МЕНО, който споделя много интересни мисли за обучението по плуване и на първо място на обучението със спортна насоченост.

Е ДВА ЛИ Е възможно да се разграничат ясно целите в обучението на нови плувци — едни да се учат, за да знаят да плуват, други предварително да бъдат ориентирани към състезателна дейност. Едната и другата цел са тясно свързани, защото всяко обучение завършва логично със състезание; че състезанието е важен елемент от самата обучителна работа. Ние не искаме да кажем, че състезанието е цел; то е преди всичко ефикасно средство. Може в ранния стадий на обучението да бъдат критикувани някои аспекти на състезателния елемент. Но прилаган разумно, той подготвя децата — и психологически, и физически — да преодоляват трудностите. В края на краищата ние в никакъв случай не можем да пренебрегнем привлекателната сила на състезанието за всяко дете, дори ако то не се ориентира по-късно към спортното майсторство. И именно в момента на обучението при тясна връзка на треньор — дете — неговите родители ще бъдат определени онези, които ще започнат първите си истински крачки към рекордите.

Нужно е обаче да се уточни територията на спортното плуване, което в най-чистия си вид е постигане на максимална скорост на определено разстояние. Но в периода на обучение могат да се използват и други елементи:

— водна топка и скокове във вода за момчета (водната топка следва да се играе с опростени правила или в плитък басейн, или в дълбок, но със спасителни пояси);

— скокове и художествено плуване за момичета.

Необходимостта децата да надминат се-

бе си, нуждата да постигнат някаква цел (например да преплуват, без да спрат, известно разстояние с дъска и само с удари на краката) им позволява да придобиват с помощта на състезателния елемент онези качества, които ще бъдат нужни на бъдещия майстор.

Р АЗБИРА СЕ, редно е да се видят онези основни принципи в обучението със спортна насоченост. То трябва да започне с изучаването на три елемента — отпускане във водата, дишане, плъзгане. Изучаването на тези елементи, задължителни за всички, които искат да се научат да плуват, трябва да се извършва, нато преди всичко се вземат всички мерки за сигурност. За тази цел трябва да се използват или дъски, или коркови пояси.

Абсолютно наложително е да се спазват следните принципи:

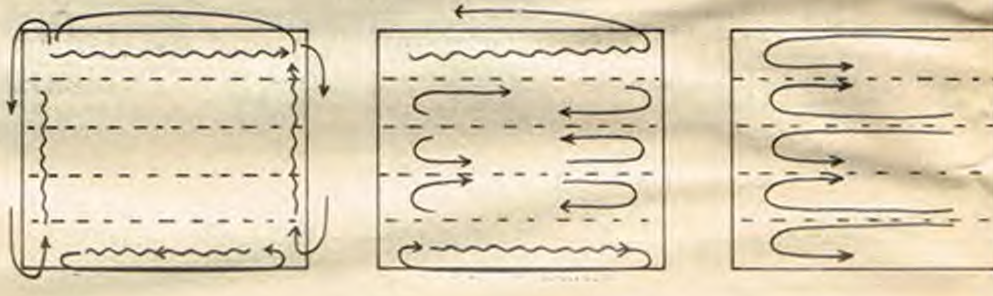
1. Да не се определя предварително основният стил.
2. Да не се определя предварително срокът за обучение.
3. Цялата обучителна работа да бъде във водна среда.
4. Уроците да преминават при непрекъснато действие на малките плувци.
5. Извършването на определена работа във всеки урок (в нея плъзгането трябва да вземе „лъжката“ част, тъй като детето, което се обучава, може бързо да оцени своя напредък).
6. Многократно повторение на едно и също движение.

Авторът на статията предлага три варианта за най-рационално използване на басейните при масово обучение.

При първия съвсем начинаещите плувци обикалят около стените на басейна. По този начин всяко от децата е непрекъснато под погледа на инструктора, който може да коригира грешките му. Спазени са и нормите за сигурност.

Вторият се използва за заемане на плувно положение с помощта на дъска.

Третият е за по-напреднали плувци...

7. Последователно коригиране на грешките във всяко движение.
 8. Съставяне на хомогенни групи.
 9. Свобода на действията на детето, което преди всичко трябва само да избере своя основен стил.
 10. Възможност да бъдат използвани твърде скоро състезателни елементи (25 м само с крака и дъска напр.).
- Практически това обучение може да бъде реализирано най-лесно от колектив треньори. То е възможно във всякакъв вид басейни и за всички, които придобият минимум технически познания.

У РОКЪТ по плуване, организираното тренировка, вече е възприет от всички, тъй като изглежда най-добър — психологически и

физиологически — за децата от 6 до 11 години.

Ние мислим, че не е възможно пълно уеднаквяване на уроците и на тяхната последователност. Те зависят много от мястото, където се води обучението, и треньорът трябва да се съобразява с това (треньорът ще избере един ред на упражнението, когато ги води в дълбок басейн, и съвсем друг — в плитък басейн). От друга страна, планът за работа е различен за различни групи — имат значение и възрастта на децата, и опитът на треньора. Затова е трудно да се приеме план с точна последователност на упражнението.

Последователните етапи на обучението също така ще бъдат преминати от различните деца с упражнения, които леко се различават. Много често се налага едни деца да прескочат един етап, за да се върнат по-късно към него; друг път ще бъде нужно треньорът да се върне доста поназад, за да намери по-правилен път за напредък на своите ученици. Точно затова последователността на известните упражнения трябва да бъде винаги конкретно определена от треньора, който се съобразява с бързината на усвояване на отделните елементи. В този процес се налага максимално индивидуализиране на работата.

Във основа на направените опити и мисли че сме убедени в необходимостта по голяма част от всеки урок да бъде поставена за динамични упражнения и плъзгане, ние стигнахме до заключение, че е нужно (и задължително) да бъдат ясно разграничени упражненията в движението и упражненията на мястото, за да може напредъкът във всички тях да бъде хармоничен.

Ние препоръчваме уроците да бъдат разделени по време на три части, като две от тях бъдат посветени на упражненията в движението и една трета — на упражненията на мястото. Тези два вида упражнения трябва да се редуват, като заниманията без движение да не продължават повече от 3-4 минути. Те трябва да преминават също във водата, нато се дава предимство на упражненията за дишане.

В заключение трябва да се каже, че масовото обучение е най-ефективно, когато извършва не от отделен треньор, а от екип от няколко инструктори. По този начин може максимално да се използва площта на басейна, а и всяко дете е винаги под контрола на учителя...

Доволни ли сте от фигурата си! Ако не сте, защо не се опитате да я поправите! Погледнете гимнастичките — те са стройни и изящни. Типично за тях е изключително малкото им телесно тегло — на всеки сантиметър от ръста им се падат по 290-300 грама. При останалите момичета (данните са за около 20-годишна възраст) теглото стига до 360 г на всеки см от ръста. С други думи, при ръст 160 см гимнастичката тежи около 48 кг, а неспортуващите девойки със същия ръст са около 10 кг по-тежки.

Разбира се, ние нямаме възможност да прекарваме по няколко часа дневно на уредите или на стадиона. Какво бихте могли да направите в нашия тесен градски мир! На първо място — да използвате всички възможности за спортване (утринна гимнастика, крос и т. н.), като запомните, че нищо не може да замени движението! Дневната ви разходка е с минимална продължителност от 20 минути, като се движите малко по-бързо от обикновения ход. Дръжте главата си изправена, изтегляйте раменете си назад, стъпвайте гъвкаво и еластично...

Ще трябва да спазвате и диета. Една от тях е т. н. „точкова диета“, която ви предлагаме в най-общи линии.

- ПРЕДЯСТИЯ:** 100 г рибни консерви дават 1 т., порция гъши пастет и 100 г пушена риба не носят точки, 2 краставици от турция са 1 т.
- СУПИ И ТЕСТЕНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ:** 300 г супа от грах, домати или гъби е 15-20 т., 100 г спагети с масло дават 15 т., а същото количество спагети с месо — 25 т.
- ГОТВЕНИ ЗЕЛЕНЧУЦИ:** 250 г гъби, карфиол, тиквички, спанак са от 4 до 9 т. Същото количество праз дава 14 т., а пюре от картофи — 30 т. Един варен картоф е 23 т., домати — 6 т., 100 г грах или фасул са 22 т.
- ЗЕЛЕНЧУКОВИ КОНСЕРВИ:** Консервираният грах и киселото зеле дават по 7 т. на всеки 100 г.
- МЛЕЧНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ:** 1 л краве мляко дава 12 т., 100 г сирене 1 т.

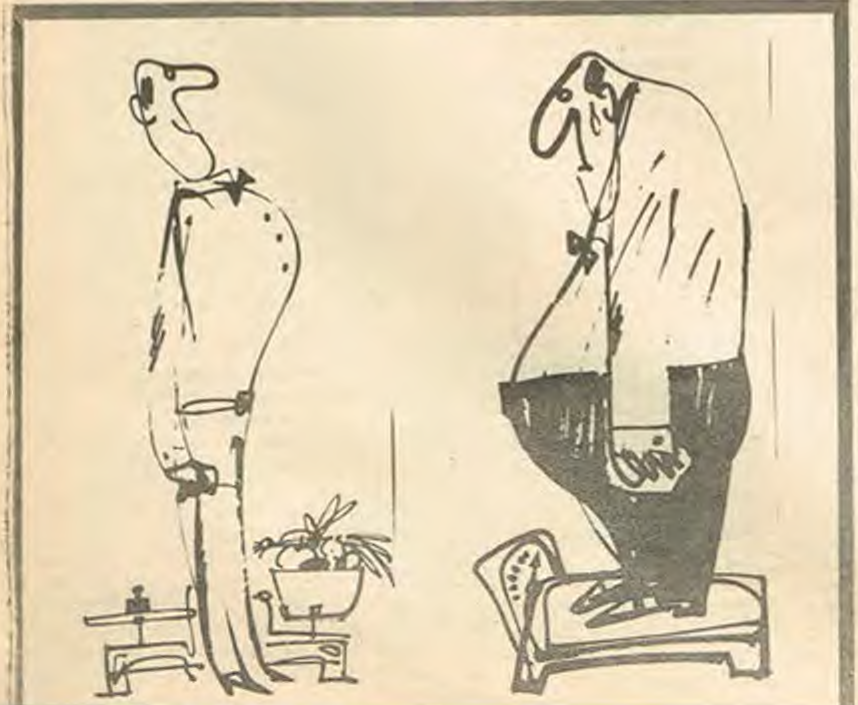
- МЕСО:** 100 г от различните видове дават следните точки: телешко рагу — 15 т., говеждо рагу — 10 т., телешки шницел — 8 т., телешко печено или варено — 0 т., кайма — 0 т., шунка — 1 т., салами — 1 т., пилешко — 3 т.
- ХЛЯБ:** 50 г от различните видове хляб дават от 18 до 25 т.
- ОВОЩИЯ:** 300 г компоти — от 18 до 26 т., 250 г грозде, ягоди, малини — 18 т., 1 кайсия е 5 т., 1 круша или ябълка (средни величини) — до 18 т., 500 г диня — 20 т. Четвърт от различните плодови сокове са от 26 до 34 т.
- МАЗНИНИ:** 100 г мас — 3 т., 250 г масло — 1 т., 100 г олио — 0 т.
- СЛАДКИШИ:** 100 г от торта — 60-70 т., от крем и пудинг — 50-60 т.,

жичка конфитюр — 13 т., 1 л мед — 17 т.

ПИТИЕТА: 0,250 л от шампан 2-9 т., от различни ракии — 2 червени и бели вина — 1 т., ра — 1 т., чашка горчиво кафе — 0 т.

Диетата, която ви препоръчваме се основава на отказване от реба на въглехидрати — за всичко онова, което в човешкия гениум се превръща в захар редица проучвания основните са класифицирани въз основа на съдържанието на въглехидрати са получени съответен коефициент от точки. Тези, които ще имат предлагания хранителен план ще трябва всеки ден да събират точки, които да намаляват до 40 тези, които искат да отслабнат, и 60 — за тези, които искат запазят сегашното си тегло. Може да си подбере меню по вкус, без да се отказва от неговото му хареса — стига да хвърля точковата норма.

Трябва да се имат предвид важни фактори: да не се злоупотребява с ястия, които носят 0 защото калорните, които те се натрупват; за да имате трябва много точно да си отбележите всичко, което поемате; и някъде свет — в диетата всички ва да бъде хармонично, откъм фасула или макароните не бива системно да се отказват плодове. Изобщо храната трябва да си остане разнообразна.

БОГАТАТА РАВНОСМЕТКА НА ЕДИН МАНДАТ

ОТДИХ ЧРЕЗ СПОРТА — нов заряд от бодрост получават на своята волейболна площадка работниците от ТЕЦ „Русе“.

строителство в Русе да не избие в създаването на представителни, но скъпи и не дотам ефективни зали-дворци, а без шум, делнично и скромно (но планово и целенасочено!) да поеме пътя към изграждането на истински модерна, достатъчна и достъпна база.

Извършеното с неогренимата помощ на русенските народни съвети (градски и окръжен) само за един мандат голямо дело дава и тепърва ще дава плодове: в него са корените на порасналото майсторство на русенските спортисти, на подготовката на бодро, здраво и силно поколение. Но то е само едно добро начало на още по-верната увереност, че и в бъдеще грижите за спорта ще бъдат все така бащински. За това бъдеще ще гласуват в предстоящите избори младите хора от дунавската перла Русе...

Тодор ГЕОРГИЕВ
Снимки: Христо ДУЦКИНОВ

УТРЕШНАТА СМЯНА — и най-малките гимнастички са винаги добре дошли в залата на комплекса „Ялта“.

Крайдунавският красавец Русе посреще коборите обновен и разхубавен: надигнаха ръст нови заводи и фабрики, жилищни комплекси и училища — венец на съзидателната дейност на трудовите хора от града. Има с какво да се гордеят и тукаш-

учебно-тренировъчна работа превръщат в удоволствие ежедневието на около 1000 постоянни посетители на комплекса и на работещите с тях 32 треньори. Макар да е закътана сред боровете на красивия младежки парк на

могат основателно да завиждат не малко и не само български градове. И те добре знаят кому дължат това огромно богатство, кому и как да се отблагодарят! Това, което днес е действителност, преди пет години бе само решение

СЪВРЕМЕНЕН „ЯЛТА“ — спортната гордост на Русе.

ните физкултурници и спортисти — през годините на летата петилетка за тях бяха построени нови зали, площадки и игрища, които станаха неразделна част от социалистическия облик на Русе. Съвременната материална база сега събира редовно 2800 активно спортуващи — тези, които достойно защитават честта на родния град на състезания от разни реви, както и още хиляди малки хора от училища, предприятия и учреждения, които тук играят на волеи, катаят се тълмом и духом. Какъвто и маршрут да избере човек при разходката си из Русе, той неминуемо ще го отведе и до някой от многобройните спортни обекти, построени през последните години. Ето в красивата масивна сграда на закрития комплекс „Ялта“ с нейните две волейболни, една баскетболна и една гимнастическа зала, със салон за аджиба на тежести и с лекоатлетическа писта, с проблемна лаборатория, функционален кабинет и кабинети за физиотерапия и възстановяване, със съблекални и бани. Създадените тук всички необходими условия за нормална целогодишна

брега на вековната река, погледът лесно открива кокетната сграда и осемте отлични корта на новостроената тенис-база, защото тук винаги царя оживление, създавано от 150 състезатели и още повече ученици, студенти, работници и служители, които 2-3 пъти седмично практикуват тази красива игра. А на комплекса от пет волейболни и 3 баскетболни открити площадки, който израсна сред уютната паркова обстановка в съседство с градския стадион, непрекъснато е като кошер. Не остава празен и построеният на една от централните улици салон за борба, на чиито 4 тепиха силни мъже овладяват тайните на юначния спорт, нито пък помещенията за тренировка на фехтовачите, на „укротителите на бели мълини“ край масите за тенис. Не могат да се отминат и придобивки, като хубавата спортна зала на завод „Петър Кереминчев“, спортните площадки на ТЕЦ „Русе“, салоните на стадионите „Дунав“ и „Локомотив“, преустроеното езеро в лесопарка „Липник“... Физкултурниците и спортистите от Русе вече са стопани на такава база, на коя-

на пленума на ОК на БКП. Но както се оказва, решение перспективно и далновидно. Не само в прозрението на азбучната истина, че без солидна материална база физическата култура и спортът трудно ще станат ежедневие за младежта и трудещите се, че още по-трудно ще растат постиженията на челните спортисти, но най-вече в мъжката работа за реализирането ѝ е голямата и безспорна заслуга на партийните и държавни ръководители на града в областта на спортното строителство за времето, от когато за последен път получиха доверието на избирателите си. В центъра на кипежа застана първият секретар на ГК на партията и член на изпълкома на ГНС Георги Колчев. С любов към спорта, с високо чувство за партийна и гражданска отговорност, с ясното съзнание за започнатото сериозно и полезно начинание той бе навсякъде: интересуваше се от проектите, правеше предложения, контролираше, помагаше. Строители и деятели помнят дните, когато всяка сутрин ги навещаваше, питаше, радваше се на всяка нова копка. Той е причината спортното

Р азназваха ми за посрещането на този сливненски спортен крал Михаил Желев, който станал европейски шампион на си хиляди метра с препятствия. Настина царско посрещане. С музика, открити кола, която се движела тържествено бавно покрай шпалир от врата до площада. С митинг. Разназваха ми го различни хора, а всички се възбуждаха по един начин — като участници в голям празник. Казваха също, че Михаил Желев всеки ден — и в студ, и в пек, и в дъжд — обягва своите двадесет километра, сяка сутрин по неговия обичаен маршрут има деца. Чанат го край стадиона и тръгват заедно с него, той донкъдето стигне.

И тъй като посрещането с музиката и шпалира не може да се види всеки ден, а тренировката на Михаил Желев е нещо, което не бива да пропуснеш, когато си в Сливен, дойдох тринта заедно с децата край стадиона. Разбира се, можах да видя само началото на тренировката и това, което потегли с него. И ми се рече, че гледната беше по-възбуждаваща от всички тържествени посрещания.

По-късно, в тези три дни, в които бях в Сливен, ми се случи да се срещна още няколко пъти с Желев.

Втората среща беше задочна. Участвах в една проверка на спортната йност в училищата. И навсякъде, в всички сливненски училища, преподавателите, специалисти по други спортни дисциплини, се оплакваха каква шега, къде сериозно от тази тежест — леката атлетика. Дори едналистите по лека атлетика казаха, че им е много трудно да убедят някое дете, че има данни за скачане, копиехвърган, гюлетласнач... всички искали да стават бегачи на агли разстояния. Всички се готвеха все за трите хиляди метра стипъл бег.

Безерта попаднах на среща на пей-училище с Милко Димов и Михаил Желев. Децата, които влизаха в салона, спомнаваха все името на Желев, когато той стана да им говори, им

ВНИМАНИЕ, ДЕЦАТА ВИ ГЛЕДАТ!

разказа нещо, което ги накарва да се обрънат и към този човек с вече прошарени коси, който на времето така много е възбуждал бащите им. „Аз станал спортист, защото преди години един ден заедно с много хора, които чакаха колоната на колоездачната обиколка на България да мине през Сливен, видях и нашия, сливненски Милко Димов. Спомням си как много се радвах, че именно той е начело на тази колона. Спомням си колко много исках да стана като него. Тогава, разбира се, той не ме е познавал и не е подозирал, че едно момче така се възбужда за него. По-късно, и при тренировките, и при състезанията много често съм си мислил за Милко Димов и пак, без да знае, съм му обещавал, че ще вода като него колоната.“
Може би беше излишно след всич-

ко това да го питам защо е отказал да дойде в София, когато са му предлагали да тренира при по-добри условия, и все пак не можах да устоя на изкушението да чуя прекия отговор на този въпрос, който така много възбужда сливненци.

„Смятам, че всеки човек трябва преди всичко да помни, че тажи на своето място. Това е моят град, който ми е дал всичко, което е можал да ми даде. Освен това свикнал съм всяка сутрин с мене да бягат по няколко малчугани. Мисля, че където и да отида, най-много ще ми липсват децата на Сливен.“

Попаднах на една тренировка в борцовия салон на Димитровград още ко-

гато там си беше Еню Вълчев. Тренираха момчета на няколко тепиха, а погледите им бяха отпразнени все към тепиха на Вълчев. Попитах един от децата защо така го гледат, не са ли всеки ден тук, не са ли свикнали с него, а той като че се учуди на такъв въпрос.

— Та със славата не се свиква. Младите борци винаги ще гледат всяко движение на големия Еню, за да разберат как се става шампион. Нали все ки иска да прилича на него. Дори ако някой успее да го надмине, пак ще иска да му прилича, защото за всички тези момчета той ще е първият голям борец, който са видели...

— Бях заедно с Якимов. В един

трамвай. И той слезе, и аз слезох... Не можах да чуя какво е станало, когато и двамата са слезли, защото беше неудобно да спирам до компанията на десетгодишния момчета и да се заслушам в разговорите им, въпреки че едва ли някой би ме забелязал. Децата бяха така погълнати от този крайно интересен факт — в един трамвай! На една спирка! Със самия Якимов!

Спомних си за всички тези неща, защото от дълго време вече наблюдавам как една известна спортистка, неспособна да понесе бремето на славата, разиграва всички около себе си като капризна примadona. Струва ми се, че най-голямата ѝ беда е, че не може да разбере, че отстъпките, които ѝ се правят, не са заради медалите, които би могла да донесе. Никой от тези хора, които въпреки всичко така много се грижат за нея, не би издържал толкова дълго на капризите ѝ, ако не беше този, по-важен от всички медали факт, че дълго е била кумир на стотици малки момичета. И ако те искат да ѝ накарат да разбере, че неблагодарността към треньора, който я е създавал, не надценяването, възгордяването са несъвместими с мисията на големия спортист, то е не само заради нея, а и за тези момичета.

Не искам да споменавам името ѝ. За това име са казвани толкова хубави неща, то все още може да увлича! Не искам да споменавам името ѝ и защото все още вярвам, че ще разбере, че да си голям спортист е наистина мисия. Много детски очи гледат с възторг на своя спортен кумир, искат да приличат на него. Дори и когато някой от тези деца станат по-големи спортисти, пак остават верни на това първо обаяние, което ги е привлякло към пистата, към залата. Не искам да споменавам името ѝ, защото не само за нея, а и за много други славата се оказва непосилно бреме.

Маргарита РАНГЕЛОВА

Да запазим
четвъртото
място

Амбициите на ТРЕНЬОРА

Иван Абаджиев

В навечерието на европейското първенство по вдигане на тежести, което ще се състои от 19 до 27 т. м. в столицната зала „Универсиада“, най-търсени от журналистите са треньорите.

... Абаджиев отначало се учуди: — Не е ли рано за интервюта! Та до първенството има още седмица!

После склонява:
— Добре...

Възниква, плещест мъж. Кафяви очи, които гледат внимателно и спокойно. В недалечното минало Абаджиев бе неизменен титуляр в националния ни отбор в категорията „лека“, до 67 кг. Състезателният стаж и няколкогодишният треньорски опит са го причелили да претегля нещата с истинската им стойност. В спорт като вдигането на тежести точността е неотменно условие — понякога работата опира не до килограмите, а до грамовете...

— Кога започна подготовката на българския отбор?

— Официално преди месец и половина, но момчетата всъщност тренират по-отрано. На лагер в „Дианабад“ са Младен Кучев, Александър Крайчев, Атанас Киров, Норай Нурикин, Стефан Цончев, Йордан Биков, Рилко Флоров, Цвятко Петков, Димитър Славов, Атанас Шопов, Иван Атанасов.

— Някои подробности във връзка с регламента на първенството?

— Всяка страна ще може да участва в състезанията максимално с по един щангист в категорията. Същевременно от една страна могат да се състезават в една категория и повече нейни представители, но за сметка на други категории.

— Какво очаквате от предстоящото европейско първенство?

— Мисля, че конкуренцията ще бъде голяма! Първенството в София ще бъде за всички участници генерална репетиция преди олимпиадата в Мюнхен. Кандидатите за медали значително са подобрили постиженията си...

— Амбициите на нашия отбор?

— Стремехът е да задържим спечелената позиция от миналата година, когато на първенството на „стария континент“ в Сомбатхей [Унгария] заехме четвъртото място в отборното класиране. С амбиция сме повече български щангисти да бъдат в челните тройки на отделните категории!

— Кои са претендентите за медали в ония категории, където ще участват наши състезатели?

— Ще започна поред:

Кат. „най-лека“ — 56 кг. Медалите ще си оспорват европейският шампион Имре Фьолди [Унгария], полякът Трембички, нашият Атанас Киров и Генади Четин [СССР]. В Сомбатхей Фьолди бе пръв с постижение в трибоя от 372,5 кг [127,5, 105, 140], а Киров се класира

сира тогава пети с постижение 347,5 кг [112,5, 102,5, 132,5].

„Полулека“ — 60 кг. Най-сериозните съперници на двукратния европейски шампион Младен Кучев с постижения в Сомбатхей 382,5 кг [132,5, 107,5, 142,5] ще бъдат силните поляци Новак и Войновски заедно с Дито Шанидзе [СССР], чиито възможности са го леми.

„Полусредна“ — 75 кг. Тук фаворит безспорно е Курецов [СССР]! В Сомбатхей той убедително спечели златния медал с постижение 465 кг пред унгареца Сарваш, който постигна едва 452,5 кг. Техни съперници сега в зала „Универсиада“ ще бъдат Йенсен [Норвегия] и Дитрих [ГДР]. От нашите щангисти в тази категория ще участва Йордан Биков и може би Рилко Флоров.

„Полутежка“ — 90 кг. Възлагам надежди на Атанас Шопов! В Сомбатхей той зае в крайното ни индивидуално класиране петото място с постижение 452,5 кг. Сега амбициите са той да се придвижи напред! С аспирации за медали ще пристигнат на първенството двамата съветски щангисти Ригерт и Колотов. Не са за подценяване обаче финландецът Кангасниemi и шведът Йохансон!

„Първа тежка“ — до 110 кг. Тук борбата за разпределение на медалите ще бъде най-интересна! Ще участват световният и европейски шампион Ян Талтс или 24-годишният му съотборник Якубовски, силният финландец Кауко Кангасниemi, амбициозният Везани [Италия]... Националният ни герб ще защитава младият сливенски щангист Александър Крайчев — абсолютен световен юношески рекордьор, носител и на два сребърни медала от последното европейско и световно първенство за мъже.

Категория над 110 кг. Излишно е да посочвам шансовете за златния медал на феноменалния съветски тежкоатлет, световен рекордьор Василий Алексеев. Кои са другите фаворити: Серж Рединг [Белгия], Ригер [ГДР], финландецът Латеранта, представителят на ГФР Манг. По всяка вероятност в тази категория от нашия отбор ще участва Иван Атанасов, който в Сомбатхей зае шестото място в класирането с постижение 510 кг [190, 130, 190]. Ще си позволя едно отклонение. В Сомбатхей Алексеев победи убедително съперниците си с резултат 612,5 кг [217,5, 170, 225]... Предполагам, че в София Алексеев ще подобри това постижение.

— Какви са шансовете на отделните страни в отборното класиране?

— В предстоящото първенство с най-реални изгледи за първото място е съставът на СССР, който е европейски и световен шампион. В Сомбатхей той бе пръв с 51 точки, следван от отборите на Унгария [39 т.], Полша [33 т.], България [21 т.], Финландия [16 т.]... Предполагам, че сега няма да се получи никакво сензационно „разместване на пластовете“. Всъщност това е мое лично мнение. Точен отговор на прогнозиите ще даде самото състезание...

НАЙ • СИ

ЩАНГИТЕ НЯМАТ ПОКОЙ

Спортен комплекс „Дианабад“. Закътан в зелените пазви на столицата, той сякаш се е отдръпнал от шума на големия град, от неспирния поток на пешеходците и колите, на автобусите и трамваите, от задъхания ритъм на софийското ежедневието...

Всъщност с такова впечатление остава само онзи, който за пръв път би попаднал в този чудесен комплекс от салони, площадки и игрища, плувен басейн, хотел и общежития. Защото и тук животът тече напрегнато, макар в малко необичайни релси за непросветения в спорта човек.

В „Дианабад“ рядко могат да се видят пусти игрища и празни салони. Непрекъснато пристигат спортисти на подготовка за един или други състезания. Тук са и щангистите от националния ни отбор. Предстои им изпитание от висок ранг — европейското първенство по вдигане на тежести, чийто домакин след няколко дни ще бъде София.

... В салона по тежка атлетика е шумно. Подът кънти от грохота на щангите, които нямат покой — сякаш са във вечно движение, обхванати в железните прегръдки на енергични, жизнерадостни младежи. Повечето от тях са добре известни имена, лицата им са познати от очерците в пресата, от телевизионните и радиорепортажи и съобщения за техни големи успехи в авторитетни международни турнири и балканиади, в европейски и световни първенства — Младен Кучев, Александър Крайчев, Атанас Киров, Цвятко Петков, Атанас Шопов, Иван Атанасов...

Талантът си е талант, силата — сила, но в спорт като вдигането на тежести е необходим и сръчност, техника в отделните движения. Има някои неща, без които щангите не се предават... Един до друг тренират двукратният европейски шампион Младен Кучев и абсолютният световен юношески рекордьор, носител на сребърни медали и сред мъжете от европейското и световното първенство Александър Крайчев. Гледката е малко необичайна. Докато Кучев изтласква щанга със солидна тежест, Крайчев „се занимава“ с твърде скромни за физиката си килограми.

— Сашо още загрява — обажда се неговият съквартирант от спортния интернат в „Дианабад“ Димитър Славов, който вече е привлечен в националния отбор в категорията до 82 кг.

Заниманията се водят интензивно, с малки паузи. Някои използват минутите на отход за приятелска шега, други — за разговор, трети самотно размислят...

В единия край на салона продължава да тренира титулярът в „полутежка“ категорията Атанас Шопов. Опитва по-големи тежести...

Към него приближава старши треньорът Абаджиев.

— Какво има, Наско? Не върви ли? ...

Превзета от силата, щангата отстъпва. Неговото движение обаче е забелязано от Абаджиев. Нов опит при същата тежест. И още веднъж, пак... Докато дефектът изчезне, докато учителят остане доволен от ученика.

... Тренировката завършва. Салонът утихва. Сминал е още един ден от подготовката за отборното състезание. Утре щангите отново не биват в покой. Ежедневно, изпълнено от физически и упорит труд. Но тук дните на тези мъже хора имат и друго лице — тази вечер щангистите ще чуят интересна беседа, вдруги дна заедно ще отидат на кино, после на концерт. Трупат се знания в лагерната обстановка, докато се опит, търси се настроение, раждат се и пулси за интензивна подготовка!

Веселин ЛЕСИНГЕР

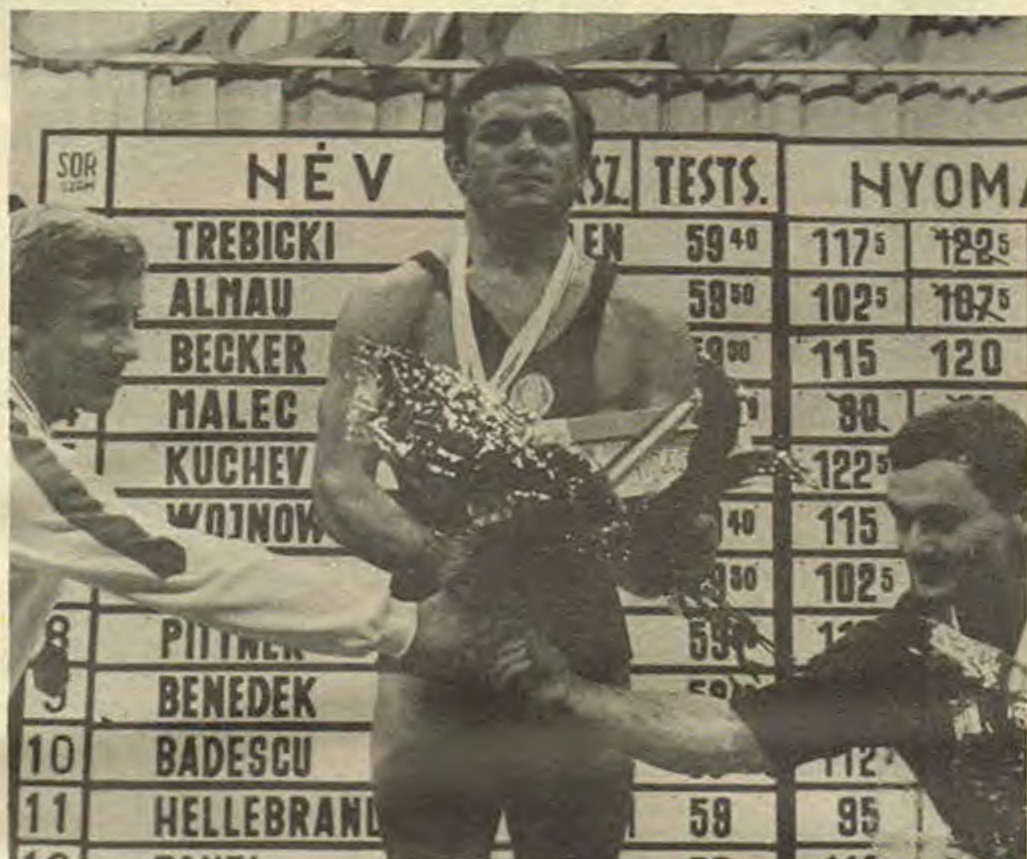
НИТЕ • В СОФИЯ

...тренировки също
...Шопов, старши тре
...Абаджиев и Александър
...започнат от
...борба с килограмите

...спортист — това е пре
...умножен многократно
...Фотообективът е хванал Рилко
...момент от подготовката за
...първенство на „стария“
... (снимката долу).

...победите, блясъка на фотосвет
...радостта от оправданите на
...спортът има и друго лице —
...тренировки, изобилно про
...По този път вървят и Алексан
...и Младен Кучев, двама,
...се гордее българската тежка
... (снимката най-долу).

Снимки: Иван ПОПОВ

Една снимка, документ за голям успех на родния спорт — Младен Кучев, победител на европейското първенство в Сомбатхей, със своите асистенти — Войновски (Пол.) и Бенедек (Унг.)

Богатирите от СССР

Съветските щангисти идват на европейско първенство в София, за да победят. Това е, накъто добре разбират и специалистите, и дилтантите във вдигането на тежести. В този спор при който влиянието на всякакви странични фактори е сведено до нула, цифрите килограмите са стабилна база за съпоставки и заключения. В момента богатирите от СССР

- притежават 6 световни и 7 европейски рекорда в трибоя от общо 9 възможни;
- носители са на 5 световни и 5 европейски титли за 1970 г.;
- направиха 64 от всичките 85 поправки на световните рекорди през 1970 г.;
- владеят 19 от общо 36 световни рекорда, които се регистрират в отделните категории и движения.

Поле за борба с пратениците на Съветския съюз ще има в по-леките категории. И тук се борят на СССР разчита на големи имена: Кришишин (52 кг), Четин (56), Шанидзе (60), Куренцов (75). Но редица други европейски страни разполагат със състезатели, способни да атакуват златните медали.

Силата на съветския отбор е в неговата „тежка артилерия“ начело с Василий Алексеев. Както изключим него и Иванченко (82,5), който не отдавна откри „Клуба на 500-те килограма“ за спортистите в тази категория, в останалите тегловни разрези съветските треньори доста ще са поблъскат главите, преди да изберат: Ригерт или Колотов (90), Талтс, Якубовски или Утсар (110). Но това вече са грижи от съвсем друг характер...

Богатир на богатирите: Алексеев (СССР)

Спортът не е от вчера...

ВЕКОВЕ И КИЛОГРАМИ

В музея на Олимп е запазен голям заоблен камък, който тежи 143 кг. Още през VI век преди нашата ера ръката на каменоделеца е изписала върху него: „Бибон ме вдигна над главата си с една ръка.“ По същото време в Елада вдигачът на тежести Евмаст отделил от земята на менен блок, тежък 480 кг! Това са първите достоверни сведения за постиженията на тежкоатлетите от древността. Защото още от най-старите времена човекът е виждал във вдигането на тежести средство, с чиято помощ може да провери и покаже своята сила.

От похвалителите страници на старите книги и документи могат да се изровят стотици и хиляди имена на колоси от миналото, които са смаявали съвременниците си със своята физическа мощ. Но в повечето случаи е трудно да се открие границата между истината и преувеличението. В книгата си „Царе на силата“ Емил Дебона, живял в началото на нашия век и „скромно“ нарекъл себе си „основател на физическата култура във Франция“, доста лековерно описва много таква „подвизи“. Например от него научаваме за знаменития „човек-оръдие“ Винерон, който носел на рамото си 365-килограмово оръдие дуло... Научаваме и за Французина Луи Юни, роден през 1862 г. и известен под прякора „Аполон“ — един забележителен атлет, ако се съди по телосложението му (висок 190 см, тежък 127 кг, гърдна обиколка 128 см при издишване и 138 см при вдигане). И до днес в атлетическия дружество в Монмартър се пази ос от железопътен вагон заедно с двете колеи, тежка 162,5 кг, която се нарича „Аполоновата ос“ и била вдигната от Луи Юни. Много атлети след него правили опити да я заковат над главата си, но безуспешно. Чак през 1931 г. бившият олимпийски шампион Шарл Ригуло, вече професионалист, успял да стори това. Последвали го и други. Но междуременно се разбрало, че оста, вдигната от Аполон, е била друга и е тежала само 118 кг...

Днес (или по-точно от 1946 г. насам) понятието „тежка атлетика“ напълно се покрива с понятието „вдигане на тежести“. Но до края на XIX век под тежка атлетика са се разбирали всички видове упражнения и спортна дейност със силов характер: вдигане на тежести, борба, бокс. Постепенното диференциране на тези спортове става през първите две десетилетия на нашия век. Ето някои основни моменти от найновата (всъщност „истинската“) история на вдигането на тежести.

● Международната федерация по вдигане на тежести (ФИХ) е основана през 1920 г. в Париж, където и до днес е нейното седалище. От 1950 г. тя започва да организира световни конкурси по културизъм (за най-красиво и хармонично мъжко тяло) и променя името си: Международна федерация по вдигане на тежести и културизъм (ФИХК). Основна нейна дейност обаче си остава „желязната игра с щангата“. Впоследствие културизмът отново бе отхвърлен като неспортна дисциплина.

● Европейските първенства водят началото си от 1935 г., а световните — от 1937 г.

● Във вид, близък до днешния, вдигането на тежести влиза в олимпийската програма през 1920 г. Тогава се въвеждат тегловните категории, а победителите се определят от сбора на повдигнатите килограми в отделните упражнения (изхвърляне с една ръка, изтласкване с една ръка и изтласкване с две ръце). И в по-ранните олимпиади е имало състезания по вдигане на тежести, но категории не са съществували. Днешната система (трибой, включващ повдигане, изхвърляне и изтласкване с две ръце) се използва от олимпийските игри през 1928 г. След това се променя само броят на категориите. Сега те са девет.

РЕКОРДИ... РЕКОРДИ... РЕКОРДИ... РЕКОРДИ...

КАТЕГОРИЯ

I „най-лека“ — 52 кг
II „най-лека“ — 56 кг
„полулека“ — 60 кг
„лека“ — 67,5 кг
„полусредна“ — 75 кг
„средна“ — 82,5 кг
„полутежка“ — 90 кг
„тежка“ — 110 кг
„свърхтежка“ — над 110 кг

СВЕТОВНИ

Кришишин [СССР] 340 кг
Фьолди [Унг] 372,500 кг
Мияке [Яп] 400 кг
Башановски [Пол] 445 кг
Куренцов [СССР] 482,500 кг
Павлов [СССР] 507,500 кг
Колотов [СССР] 532,500 кг
Талтс [СССР] 565 кг
Алексеев [СССР] 625 кг

ЕВРОПЕЙСКИ

Кришишин [СССР] 340 кг
Фьолди [Унг] 372,500 кг
Ханидзе [СССР] 392,500 кг
Башановски [Пол] 445 кг
Куренцов [СССР] 482,500 кг
Павлов [СССР] 507,500 кг
Колотов [СССР] 532,500 кг
Талтс [СССР] 565 кг
Алексеев [СССР] 625 кг

ЕВР. ШАМПИОНИ ЗА 1970 Г.

Кришишин [СССР] 340 кг
Фьолди [Унг] 372,500 кг
Кучев [Бъл] 382,500 кг
Башановски [Пол] 432,500 кг
Куренцов [СССР] 465 кг
Иванченко [СССР] 487,500 кг
Кангасниемин [Фин] 530 кг
Талтс [СССР] 562,500 кг
Алексеев [СССР] 612, 500 кг

THE FAMOUS DICK KERR INTERNATIONAL LADIES' A.F.C. WORLD'S CHAMPIONS, 1917-23.
RAISED OVER £70,000 FOR EX-SERVICE MEN, HOSPITALS AND POOR CHILDREN.
WINNERS OF 7 SILVER CUPS AND 3 SETS OF GOLD MEDALS.

ПРЕДИ ВСИЧКО — ЗРЕЛИЩЕ

Днес и утре в Монте Карло ще заседа извънредният конгрес на УЕФА. Наред с останалите въпроси в дневния ред фигурира и проблемът за развитието на женския футбол в Европа.

Европейският съюз на футболните асоциации вероятно ще вземе становище. Трудно е да се каже как ще реагират отделните страни. Едни от тях са убедени в неговото бъдеще, други направо считат, че той няма място в голямото семейство на спортовете.

И все пак — какво представлява женският футбол!

...Мастилото на статистиците, които бяха записали в своите архиви, че първи световен шампион по футбол за жени е Дания, не беше кой знае колко засъхнало, когато английското списание „ФА нюз“ помести разгневно писмо на своя читателка. Тя съобщаваше, че „фамозният отбор „Дик Кер“ е световен шампион от 1917 до 1925 г.“, че „отборът е играл много срещи, в които с благотворителни цели е спечелил 70 000 лири“, че „Дик Кер“ имал 7 сребърни купи и 8 комплекта златни медали“, и приложи картичка от онова време (факсимилето горе).

Повече сведения липсват...

Затова пък данните от първото (няма да се бъркаме в работата на статистиците кое наистина е първо...) световно първенство в Италия през миналата година са твърде пресни.

Тогавашните специалисти заключиха, че участващите отбори и на първо място световният шампион Дания, победил на финала Италия с 2:0, са показали майсторство. Играта на футболките — и особено на датчанките! — не разочаровал. Те демонстрирали отлична техника, боравели умело с топката, стреляли неочаквано силно и показали тактически усет, които могли да накарат много италиански мъжки аматьорски отбори да се замислят и... засрамят. Италианките пък имали в своя състав една Елена Скиаво, която журналистите не закъсняха да нарекат... Джиджи Рива. Толкова силно изразени били реализаторските ѝ качества.

На второ място се изтъква финансовият успех на първенството. Женският футбол — поне по време на срещите в Италия — излезе от сянката на снизхождението и неверието във футболната сила на жените. Финалът на шампионата въпреки сравнително високите цени на билетите е бил посетен от 26 000 зрители, платили между два и три долара за своето място. А и хората, влезли без билети, не били малко... Впрочем не само финалът предизвикал интерес — предварителните срещи между Англия — ГФР и Дания — Англия, играни в Генуа и Милано, били посетени средно от по 10 000 души.

Трудно е обаче да се предвиди

любопитството, интересът към нещо ново и непознато. Именно зрелището, а не голямото майсторство привличат и зрители, и състезатели. Може би точно това любопитство накара една традиционна страна като Англия, настроена скептично към всичко ново във футбола (та англичаните не взеха участие нито в първото световно първенство за мъже, нито в първия турнир за купата на европейските нации, нито в първото съревнование за купата на европейските шампиони...), да участва на шампионата в Италия...

Близкото бъдеще на женския футбол обаче изглежда осигурено. От

...Впрочем и у нас има жени, които искат да играят футбол. Преди няколко години бяха направени — в София и в провинцията — първите опити. Играха се дори и междуградски срещи. Първите двубои наистина не показаха особени възможности на състезателките. Те съвсем не отговориха на въпроса, трябва ли жените да играят футбол...

Дали жените наистина трябва да разиграват коженото кълбо? Въпросът е открит. Редно е преди всичко да се види дали тази толкова популярна сред мъжете игра отговаря на физическите, физиологичните и психическите качества на жената; де-

Мисли ли някой, че женският футбол може да мине без сълзи!...

8 до 29 август т. г. в Мексико ще се състои вторият световен турнир за жени. Наред с домакините ще участвуват Дания, Швеция, Белгия, Франция, ГФР, Италия, Швейцария, Австрия и Чехословакия...

А по-късно? Това е въпрос, който едва ли ще получи отговора си веднага.

ли може да допринесе за нейното физическо и духовно усъвършенстване, за всестраниното възпитание на девойките...

А сега с интерес ще очакваме да научим становището на конгреса на УЕФА...

Огнян БОЕВ

ИЗГНАНИЦИТЕ ОТ «СЕНТ ЕТИЕН»

През последните години настроението на футболна Франция се движеше по начупена линия, следвайки редките победи и по-честите поражения на националния отбор. Но и в едните, и в другите случаи най-добре се чувствуваша вратарят Жорж Карнюс и централният защитник Бернар Боские. Критиците насочваха стрелите си към всеки друг, но не и към тях, а певците на дитирамби редовно вплитаха имената им в най-сочните си рими. Върху тяхната игра до голяма степен градеше успехите си и шампионът „Сент Етиен“.

Преди месец, когато отборите на „Сент Етиен“ и „Бордо“ излязоха на терена за двубоя си от 31-ия кръг на френското първенство, част от привържениците на шампиона посрещнаха с осиркване Карнюс и Боские. А когато мачът завърши, най-невъздържаните връхлетяха към тях със

и морален характер, нанес след преварителното и едно прекратяване на договора клуба. Така избухна един от скандалите във френския футбол край още не се вижда.

Това са фактите. Но те имат текст. Малцина коментират два от основните стълбове на налния отбор в момента не футбол и че това ще се отприцателно върху спортната ма. Коментарите се плъзгат ги плоскости — такива, каквса само в света на професионалния футбол.

„В края на сезона — опломосю Роше — изтичат догово петима играчи от моя клуб. М

Карнюс и — дори понякога зад него! — Боские са солидни препятствие за всеки отбор. Ще минат ли „петлите“ без тях!

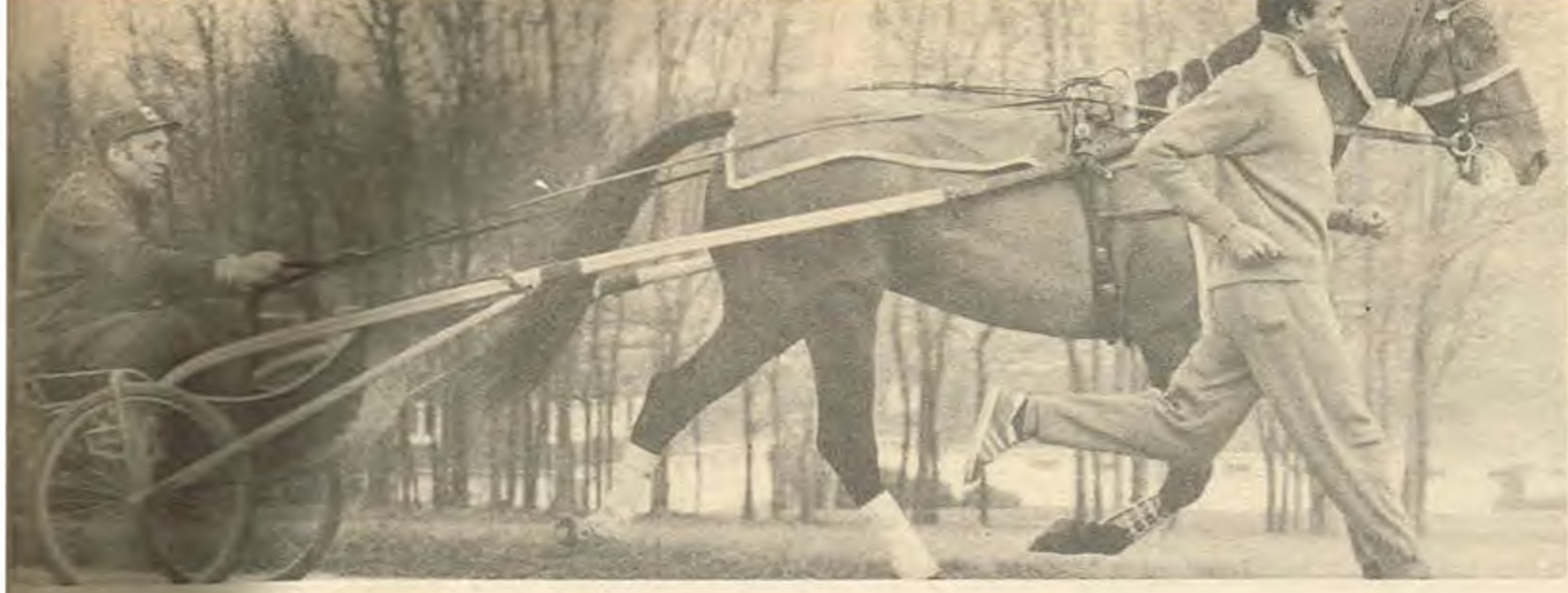

свити юмруци, за да си отмъстят на... „продажниците“. Защото след като водеше с 2:0, „Сент Етиен“ загуби тая среща с 2:3. Изтървани бяха скъпоценни точки, които можеха да се окажат решителни в голямото съперничество за титлата с „Марсилия“. И въпреки горчивината, на тоя хап всичко може би щеше да се приеме като една от ония изненади, които придават допълнителен чар на футбола, ако...

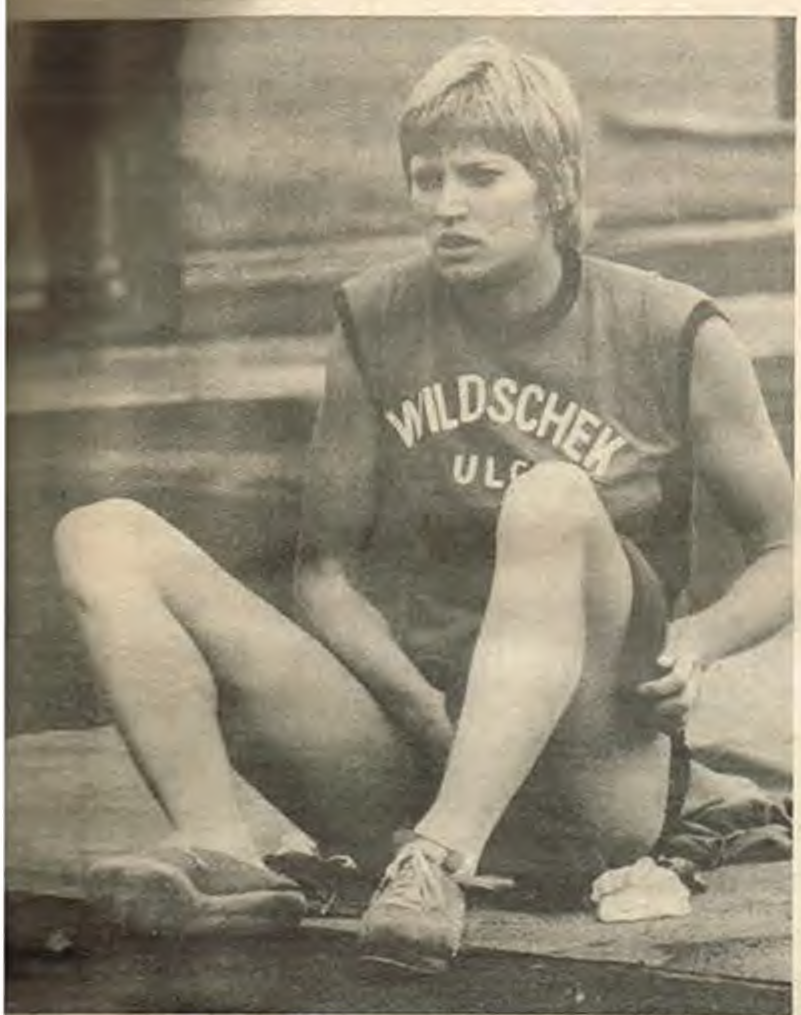
В навечерието на въпросния мач стана известно, че Карнюс и Боские са преговаряли от следващия сезон да играят в друг клуб — и то не в кой да е, а тъкмо в „Марсилия“. Двамата футболисти бяха обвинени, че съзнателно са допуснали грешки в играта си, за да причинят загуба на собствения си отбор и с това да облагодетелствуват „Марсилия“. Вбесен, председателят на „Сент Етиен“ Р. Роше прекрати договорите на Карнюс и Боские, които изтичаха в края на сезона, и им забрани да стъпват на стадиона и да се срещат със съотборниците си, а от друга страна, нападана своя колега и противник от „Марсилия“ М. Льоклерк, като го обвини, че по нечестен път иска да предреши първенството на страната. Карнюс и Боские заявиха, че действително са преговаряли за преминане в „Марсилия“, защото изтичането на договорите им със „Сент Етиен“ дава право на такава стъпка, но не са подписвали никакъв документ, само са сондирали мнения и обвинението, че са „продали“ мача с „Бордо“, е неоснователно. Сега те искат възмездие от „Сент Етиен“ в размер на 500 000 франка, което да

стане така, че да спечелимството, а да няма с кого да вие в турнира на европейски мпиони поради липса на ср И е прав, защото такава с наистина съществува. В м френските клубове имаха с ност върху играчите си — моги продават и преотстъпват с свое усмотрение. След пр телна борба срещу това разна крепостничество футбо успяха да си извоюват прасключват договори с клубо определен сррк, след чието не са свободни и могат да в същия клуб или да отидат Това на пръв поглед прог разрешението на въпроса об телствува пр-богатите клубо лен ще бъде оня, който има пари, като „Марсилия“, на мачове идват средно по 27 0 тели (срещу само 13 000 на Етиен“). М. Льоклерк, предсе на марсилския клуб, самод потрива ръце: „Една след д мигнаха епохите на „Реймс“, ко“, „Нант“ и „Сент Етиен“. почва епохата на „Марсилия“ затова е толкова нервнир мше!“

Изглежда, че наистина неща ват натам. Но каква ще е от всичко това, какво вещае бъдещето на френския футбол въпрос, на който сега е тру се отговори, си задават и пр те на футболната игра във Ф

СВЕТОВНА ПАНОРАМА

ФРЕНСКИЯТ СПРИНТЬОР Бамбук отново търси големите постижения. Той използва интересен метод на тренировка — в надпревара с известния във Франция кон Тоскан.

ИЛОНА ГУЗЕНБАУЕР, 24-годишна австрийка, преодоля наскоро в скока на височина 190 см. Цели десет години след Балаш, която е все още световна рекордьорка със 191 см, Гузенbauer преодоля заветната граница за всяка атлетка. Впрочем досега 27 атлетки в света имат постижение над 180 см. Ето ранг-листата за всички времена:

191 Балаш (Рум)	61	184 Комка (Унг)	70
190 Гузенbauer (Ав)	71	183 Браун (Авл)	64
187 Шмидт (ГДР)	68	183 Шулце (ГДР)	68
187 Лазарева (СССР)	70	183 БЛАГОЕВА	69
186 Хрепанник (Юг)	70	183 Мрачкова (Чех)	69
185 Хюбнерова (Чех)	70	183 Брил (Канада)	70
185 Попеску (Рум)	70		

ЕДИН ОТ НАЙ-СИЛНИТЕ боксьори в близкото минало Енгбарян (СССР) е посветил силите си на млади състезатели. Кой от тях ще наследи славата му.

При неотдашното си гостуване в СССР испанският футболен клуб „Еспаньол“ бе придружаван от знаменития в миналото вратар Рикардо Замора, играл на вратата на „Еспаньол“, мадридския „Реал“ и испанския национален отбор. Сега 70-годишният Замора е член на управителния съвет на „Еспаньол“. Съветски журналисти се обърнаха към именития гост със следния въпрос: „Кого смятате за вратар № 11“ Замора без колебание отговори: „Лев Яшин! Неговата игра е фантастична! Но той не е само голям спортист. Яшин е и обаятелен човек. Запознах се с него преди седем години, когато съветският сборен отбор бе в Испания. Сега се радвам на новата си среща с Яшин в Москва...“

Както съобщава лондонският вестник „Дейли Мирър“, тазгодишният британски турнир по футбол, в който участваха отборите на Англия, Шотландия, Уелс и Северна Ирландия, е събрал общо 250 000 зрители. Вестникът използва случая, за да изрази мнението, че Великобритания трябва да участва с общ отбор в световните първенства, както прави в олимпийския турнир. „Ние правим грешка — се казва в коментара, — като разпиляваме силите си, докато другите страни нямат подобна грижа. Трябва да се съжалява, че Великобритания не може да излъчи отбор, в който наред с най-добрите англичани да бъдат включени играчи, като Джонстън, Бремър, Маклинтох (Шотландия), Хънтър, Макморди, Бест (Северна Ирландия), Родригес, Рон Дейвис (Уелс) и др.“

Организацията „Дойче шпортхилфе“ в ГФР, която нарича себе си „обединение за частна помощ на спортистите“, публикува данни за своята дейност. В момента тя подпомага 1670 спортисти с различни суми, максимумът от които е 600 марки месечно. Интересно би било да се чуе мнението на председателя на МОК Ейвъри Брьейдедж по този въпрос...

Миланският вестник „Кориере дела sera“ организира традиционната си анкета за определяне на най-добрия футболист в завършилото първенство на Италия. Анкетират се капитаните на 16-те отбора от „А“ група, като всеки от тях трябва да посочи своя листа с 5 имена. Най-много точки събра централният нападател на „Интер“ и националния отбор Бонинсея — 76 (не бе посочен само от капитана на своя тим Мацола, който според правилата на анкетата нямаше право да вписва играчи от „Интер“). На останалите места се изреждат Корсо (Интер) с 51 т., Каузио (Ювентус) — 35, Юлиано (Наполи) и Прати (Милан) — по 13, Шнелингер (Милан) — 12, Де Систи (Фиорентина) — 10, Мацола (Интер) — 8, Бет (Рома) — 7 и Капело (Ювентус) — 6.

По молба на ФИС (Международната федерация по ски) организаторите на зимните олимпийски игри в Сапоро решиха да направят промени в пистата за спускане (мъже), защото по мнение на експертите първите 200 метра от сегашното трасе представляват опасност за спортистите.

ВЪЗРАСТТА НА ШАМПИОНИТЕ

В бюлетина на Италианския олимпийски комитет е поместено интересно сравнително изследване върху възрастта на олимпийските шампиони по спортовете, включени в програмата на игрите в Мексико. Тогава, през 1968 г., най-млади от шампионите са били плувците (средна възраст 20 години и 4 месеца) и култиваторите [17 г. и 6 м.], следвани от боксьорите [21 г. и 9 м.].

Ако се изчисли средната възраст на шампионите (мъже) по различните спортове за периода 1896—1964 г. и се сравни с възрастта им през 1968 г., ще се получи следната таблица:

Плуване	24,6	20,4
Бокс	23	21,9
Колонездене	22,6	23
Баскетбол	23	24
Височина	27,2	23,6
Височина гребане	24,3	23,6
Панделство	26,9	24,6
Височина	24,9	24,7
Фудбал	25,2	24,7
Височина	27	25,4
Височина	31,8	27,1
Височина	32,5	27,7
Височина	26,8	28,4
Височина	27,4	28,7
Височина	34,2	32,5
Височина	36	38

Важно е да се отбележи, че докато общата тенденция е възрастта на олимпийските шампиони да намалява, в някои спортове като колоездене, баскетбол, височина и панделство, моделите петбор и височина спорт, тя се е повишавала.

ГИГАНТИ НА СПОРТА

ШЕЙН ГОУЛД

Допреди месец и половина в Европа дори специалистите по плуване не бяха чували името на 14-годишната австралийска плувничка, която някак на шега в лондонския басейн „Кристал палас“ изравни световния рекорд на 100 метра свободен стил (58,9 сек.) и подобри световния рекорд на 200 метра (2.06,5 мин.). Тяя „бомба“ направи от дългокраката и стройна Шейн централна фигура в австралийския национален отбор по време на турнето му в „стария“ континент. Любопитството на репортерите и професионалният интерес на специалистите откриха пред любителите на спорта куп интересни подробности за краткия, но блестящ път на новата световна рекордьорка.

До 11-годишна възраст Шейн живее с родителите си на островите Фиджи. Там се учава да плува. През следващите две години от живота ѝ, които протичат в Бризбейн, започва да тренира системно, участва в състезания с връстничките си. Но в Австралия плуването е болест. И ако родителят се гордее с успехите на своята дъщеря или своя син в училище, два по-горд е с успехите им в... плувния басейн. Тъймота зана един септемврийски ден на 1970 г. мистър Гоулд от-

вежда дъщеря си в известната плувна школа на проф. Форбес Карлайл. Оттук започва атаната на последния, най-стръмния връх.

Занятията в австралийските училища продължават от 8 до 15 ч. всеки ден. А съвременната плувна подготовка изисква продължителни, сериозни тренировки. Всяка сутрин, заедно с другите, които са посветили младостта си на плуването, Шейн е в басейна от 5.30 до 7 ч. Втората, следобедната „порция“ продължава от 16.30 до 19 ч. За да правих това ден след ден, месец след месец, трябва нанстина силно да обичаш плуването или... Ония, които познават Шейн, казват, че за нея тренировките са нещо като игра, а състезанията — извор на удоволствие. Това вече обяснява много...

Шейн не е надарена с особени физически данни. Висока е 172 см и тежи 60 кг, но има голяма дихателна мощ, заредена е с неизчерпаема енергия. Всичко това и възможностите за по-нататъшно шлифоване и „рационализация“ на стила ѝ бъдат надежди у треньора Карлайл, че през следващите 1—2 години ученичката му може да слезе до границата от 58 сек. на 100 метра...

на ЦСКА „Септемврийско знаме“ в дят с три точки и от 15-та им титла ги дели само теоретическата възможност да загубят и двата си мача, докато в същото време сегашният шампион спечели и двата си двубоя. Ситуация наистина далеч по-близка до теорията, отколкото до практиката... И до това положение се стигна в **СПОКОЕН КРЪГ** който имаше само един възлов мач — „Етър“ — „Левски-Спартак“. Шампионите първи отбелязаха гол,

целта — септемврийско знаме и „Левски-Спартак“ създадоха оживлението на шампионата. Основните въпроси са разрешени — челната тройка и последните два отбора са на „мястото“ си, а останалите не правят нещо особено, за да подобрят класирането си. Но къде остава спортният дух? Точно в това относително спокойствие двама от най-изтъкнатите ни футболисти атакуваха една „граница“ — своя

Още веднъж опасно разбъркване пред вратата на „Ботев“...

Два кръга преди края: АРМЕЙЦИТЕ НА ЕДНА ТОЧКА ОТ ТИТЛАТА!

живяха с надеждата, че увеличават шансовете си в борбата за първото място и... ги загубиха две минути преди края. Точно в този момент, в който спечелиха толкова точки през този шампионат!... В София армейците имаха труден мач. „Ботев“ показа, че наистина за службава третото място, бе корав съперник и се бори с много движение, с много твърдост. Но водачът в класирането методично (в този мач, както и в цялото първенство!) преследваше своята цел и наложи волята си. И ако столичани сравнително лесно накураха 10 от играчите на „Ботев“ да преклонят глава, „поразяването“ на единадесетия бе изключително трудно. Много отдавна не бяхме виждали толкова добра игра на вратар. Тасев бе пълновластен господар пред своята врата; многократно неговите намеси в наказателното поле („обирването“ на високите топки се редуваха с пресичането на опасни подавания) ликвидираха опасностите в техния зародиш; веднъж той спаси удари, които изглеждаха неотразими. И този сравнително нов 23-годишен вратар, играл в „А“ РФГ само две дузини срещи, но вече и с добри прояви в

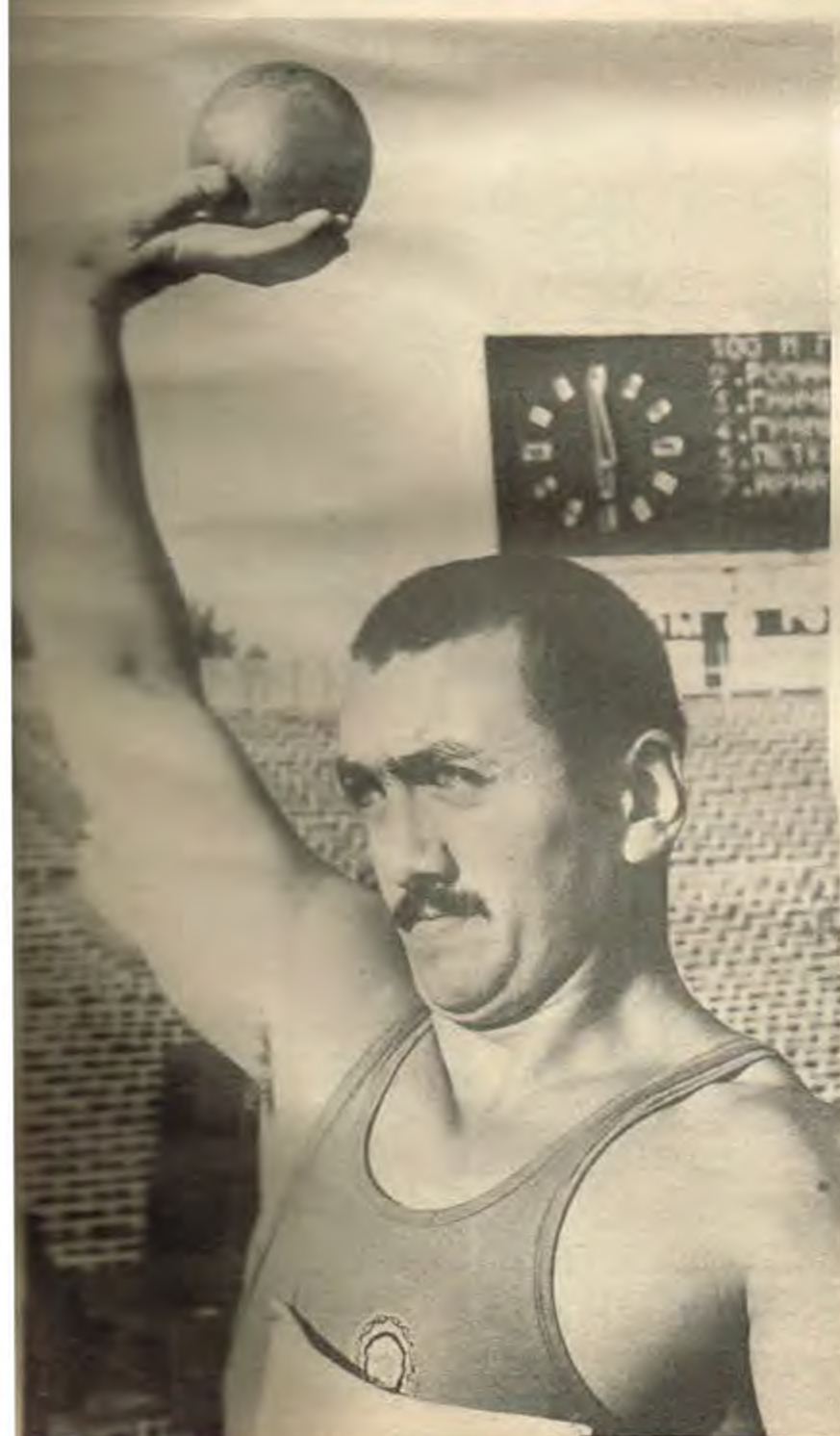
150-И ГОЛ В „А“ РФГ
Аспарухов, който след операцията си показва систематична резултатност, закръгли своя актив на 150 гола, отбелязани в 242 мача. Същата възможност имаше и Якимов. Именно на него съиграните му (и капитанът на отбора Пенев на първо място!) предложиха да изпълни дузпата, която Никодимов не можа да реализира. Но за втори път на стадион „Народна армия“ през този сезон Якимов отказа... Чудно! Кой, ако не самият той, трябва да положи повече усилия, за да спечели една от „благородните“ обувки на „Франс футбол“? Та това ще бъде едно чудесно отличие в блестящия му футболен път!
Ето как изглежда сега класирането на първите реализатори за цялата история на „А“ РФГ:
1. Петър ЖЕКОВ 192
2. Никола КОТКОВ 163
3. Георги АСПАРУХОВ 150
4. Димитър ЯКИМОВ 149
5. Тодор ДИЕВ 146
Може ли да не направи впечатление, че на първите четири места са все футболисти, които играят и сега?...
Митю ЕКСЕРОВ

В двубой са геронте на мача ЦСКА „Септ. знаме“ — „Ботев“: вратарят Тасев и голмайсторът Никодимов.

XXIX КРЪГ НА „А“ РФГ

ЛЕВСКИ-СПАРТАК — МАРЕК	
Общо:	27 17 5 5 63-24
В София:	13 11 1 1 45-8
В Ст. Дим:	14 6 4 4 18-16
ЛОКОМОТИВ ЦСКА Септ. зн.	
Общо:	31 5 7 19 30-65
В Пловдив:	15 5 5 5 19-19
В София:	16 0 2 14 11-46
ТРАКИЯ — ЧЕРНОМОРЕЦ	
Общо:	11 4 2 5 17-18
В Пловдив:	5 3 1 1 11-6
В Бургас:	6 1 1 5 6-12
СПАРТАК — ЕТЪР	
Общо:	3 2 0 1 3-2
В Плевен:	1 1 0 0 1-0
Във В. Търново:	2 1 0 1 2-2
БОТЕВ — ЧЕРНО МОРЕ	
Общо:	13 5 2 6 16-18
Във Враца:	6 5 1 0 10-1
Във Варна:	7 0 1 6 6-17
ЧАРДАФОН ОРЛ. — МАРИЦА	
Общо:	1 0 0 1 0-2
В Габрово:	не са играли за п-во.
В Пловдив:	1 0 0 1 0-2
ЖСК СЛАВИЯ — ДУНАВ	
Общо:	27 11 7 9 46-39
В София:	13 6 3 4 34-24
В Русе:	14 5 4 5 12-15
ЛЪСКОВ — АКАДЕМИК	
Общо:	1 0 1 0 2-2
В Ямбол:	не са играли за п-во.
В София:	1 0 1 0 2-2

СПОРТНА СЕДМИЦА

От 12,69 до 18,01...

ВЪЛЮ СТОЕВ (на снимката вляво) на срещата с Полша записа името си на първия българин, прехвърлил границата от 18 м на тласкане гюлле. При световен рекорд 21,78 (Метсън — САЩ) и европейски — 21,00 (Бризеник — ГДР) постижението на Стоев не представлява голяма величина. Но като прибавим, че армейският атлет е още на юношеска възраст, макар че е засукал мъжки мустаци, рекордът му добива много висока стойност!
Само осем атлети са записали досега името си в таблицата на рекордите на тласкане гюлле:
ЯНКО МИЛДЕВ с 12,69 през 1924 г.
ЛЮБЕН ДОЙЧЕВ с 12,83 и 13,07 от 1930 до 1949 г.
АЛЕКСАНДЪР ДРЕНСКИ с 13,69 до 1951 г.
ФЕОДОР ФЕОДОРОВ с 14,21 до 15,56 до 1953 г.
БОРИС КАЛЕЕВ с 15,57 до 1955 г.
ТОДОР АРТАРСКИ с 15,89 до 17,63 [1958] до 1970 г.
РУМЕН ГЕРОВ със 17,65 през 1970 г.
ВЪЛЮ СТОЕВ със 17,81, 18,01 и...
Снимка: Йордан СКРИНСКИ

ЧЕСТИТО, ВАНЯ!
Редакцияният колектив на „Старт“ чести на заслужилия майстор на спорта Ваня Войнова, член на редакционната колегия на седмичника, раждането на Ивета, нейно второ дете.

Илия Чубриков със своя „Рено-Алпин“ — победител в международното рали „Златни пясъци“.
Снимка: Чавдар КУРТЕВ

Атакува Голомеев от отбора на „Академик“ в срещата с ЦСКА „Септ. знаме“. Студентите заедно с шампионската титла се борят с успех и за купата на НРБ.
Снимка: Петър СПАСОВ

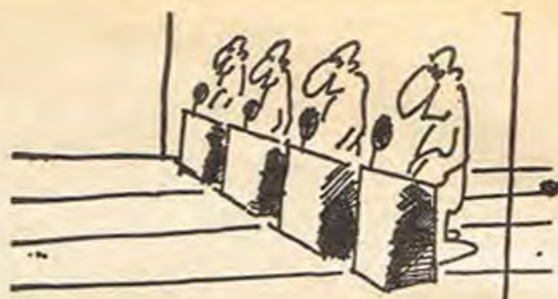

Старт

ЗАБАВНИ МИНУТИ

Дано не клъвне!

По местата! Готови!

Грижливият треньор

Обикновено карикатури от този род са без текст. Но все пак: какво бихте написали под тази, която ви предлагаме? За автора на най-сполучливия текст редакцията е определила награда: безплатен пропуск за вътрешен или международен футболен мач по избор — до края на 1971 г.

ПРЕДИ НЯКОЛКО ВЕКА

* Великият Гюте, запазвайки до дълбоки старини творческите си възможности, обичал да бляга в гората и бил страстен почитател на плуването. Разбира се, в тези далечни години можело да се плува само в естествени басейни — реки и езера.

* Един от най-добрите френски поети Ронсар бил отличен футболист. Под „футбол“ тук трябва да разбираме онази разновидност на играта с топка, която в XVI век завладяла голяма част от висшите слоеве на европейските страни. Ронсар организираше два състава и станал капитан на „белите“. Три пъти в седмицата се организирали шумни мачове. По твърдението на летописците обикновено побеждавал отборът на поета.

* В онези тъмни времена, когато на кладите все още горели „вещици“ и хората се лекували повече с баене и заклинания. Карл Велики построил в двореца си огромен плувен басейн и ежедневно плувал. От своите войници, той избирал най-добрите „спаринг-партньори“ и се състезавал с тях.

* В историята е записан и друг факт. На 16 септември 1594 г. Хен-

рих IV победил последователно 27 противници в играта „жю де пом“ — средновековната разновидност на тениса.

Кралете се състезавали и един срещу друг. Особен шум вдигнал на времето мачът между Франциск I (Франция) и Хенрих VIII (Англия), завършил с победа за френския владетел.

* „Плувам доста добре, занимавам се с конен спорт, фехтувам сносно... Освен това се боксирам успешно, особено когато съумея да овладя темперамента си. Успях да победя дори Перлинг и Дженсон в спаринг-мачове през 1806 г.“ — пише големият английски поет лорд Байрон.

„28 март 1814 г. Ставам по-рано от обикновено. Ще се срещна на ринга с Дженксън. Чувствам се по-добре откогато и да е било.“

Но кой е този Дженксън, който толкова често се среща в дневника на поета? Една от най-популярните фигури в Лондон в 1795 г., след победата си над Даниел Мендоса той завоювал титлата „Шампион на Англия“. В онези времена това значело и световен шампион.

ФУТБОЛНИ ВЪЛНЕНИЯ

Няколко дни преди мача започнахме да разискваме по различните възможности.

— Най-простото е да отидем у Паташонскиви — каза пан Кучя. — Те имат удобни кресла.

— Но екранът е мъничък и образът подскача — изрази безпокойство поетът Рошланек. — По-добре да отидем у председателя Шчавница. Той е също в центъра на града...

Мисълта изглеждаше основателна, обаче излезе, че хладилникът на Шчавница е повреден. Топлите пикнети, разбира се, никого не привличаха.

Пани Соловейчик издигна кандидатурата на някоя си Кропивницка.

— Голям апартамент! Седми етаж, но шведски асансьор. Телевизорът — току-що ремонтиран... Кропивницка е много гостолюбива особа.

— Познавам Кропивницка — каза Безпалчик. — Прави хубави сладкиши. Освен това ще се събере половината град. Мачът трябва да се гледа в малка компания.

— Тя е бърбица — каза Жижко. — С нея няма да изтраем и десет минути. Освен това не разбира от футбол и ще задава глупави въпроси.

Така въпросът остана открит, докато не срещнахме пан Фоччинович.

— От няколко дни живеем само с мача — каза той. — Ще дойдете ли! Вече всичко сме приготвили.

Отзовахме се охотно на предложението, тъй като Фоччинович е сериозен човек и може да му вярваш при всеки случай.

И този път бе на висотата на положението. Измежду закуските на предиен план стоеше салатата от раци в майонеза, макар че и пушената сьомга също спечели общо признание. Хайверът беше прилично сервиран, водката добре изстудена, салатата в олио бе знаменита. След това имаше печурки на скара, колбас и крем.

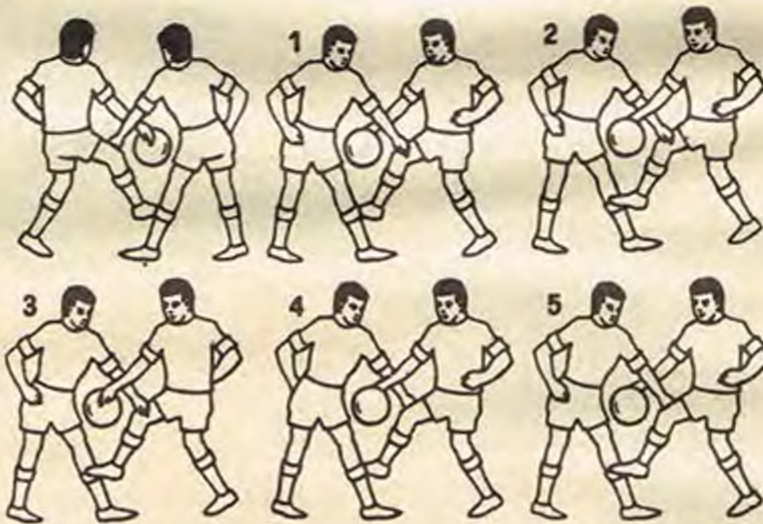
Така прекарахме изключително приятна и полезна вечер. Впрочем този ден в цяла Полша мачовете за европейските купи събраха пред телевизорите милиони хора.

Трябва само да се изрази съжаление, че, както ни информираха на другия ден, „Гурник“ е отпаднал от по-нататъшно участие в турнира...

МЕГАН

НАБЛЮДАТЕЛНИ ЛИ СТЕ?

Коя двойка играчи, номерирани от 1 до 5, отговаря на играчите в квадрата!

Знаете ли номерите на играчите?

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА

АБОНИРАНЕТО СТАВА ВЪВ ВСИЧКИ ППТ СТАНЦИИ.

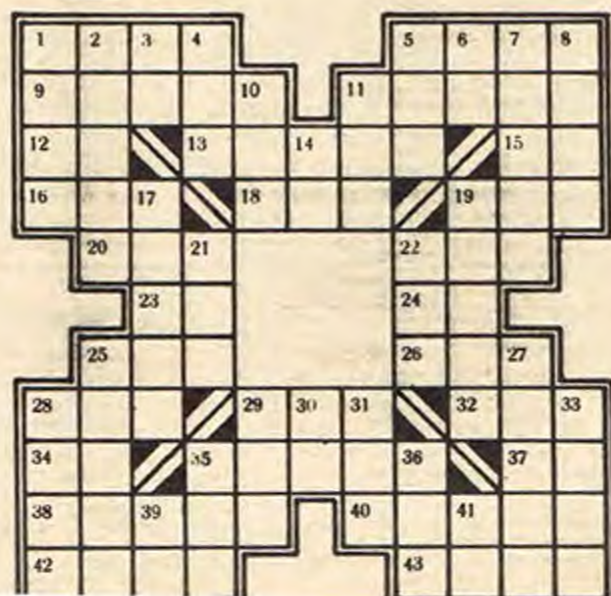

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРРАВНО: 1. Един от най-известните ни боксьори в миналото, понастоящем треньор. 5. Пособия за обща физическа подготовка. 9. Наш борец, двоен олимпийски шампион. 11. Републ. шампион по шах за 1947 год. 12. Инициалите на бивш изтъкнат наш колоездач. 13. Съветски писател („Вратарят на Републиката“). 15. Музикална нота. 16. Гръцки футболен отбор. 18. Град във Франция. 19. Социалистическо списание, редактирано от Янко Сакъзов. 20. Електрическа мярка. 22. Помещение за стрелба. 23. Музикална нота. 24. Мярка за съпротивление. 25. Метално изделие. 26. Полските въздушни линии. 28. Малкото име на прославен съветски вратар, юбиляр. 29. Шахматен термин. 32. Дълбоко място в река. 34. Мярка за повърхнина. 35. Отбор от „Б“ РФГ. 37. Музикална нота. 38. Вид спорт. 40. Футболист от „Ч. море“. 42. Летопис. 43. Световната федерация по борба за аматьори.

ОТВЕСНО: 1. Футболен отбор от „Б“ РФГ. 2. Бивш армейски състезател по футбол. 3. Малкото име на амер. боксьор, бивш световен шампион. 4. Столетие. 5. Футболен термин. 6. Инициалите на наш борец. 7. Съдия. 8. Малкото име на наш национален състезател — кану. 10. Малкото име на белгийски национален футболист. 11. Екип, отбор. 14. Музикална нота. 17. Наш хокеист. 19. Прочут в миналото български колоездач. 21. Съветски шахматист — бивш световен шампион. 22. Дебел непромокаем картон. 25. Определена площ за състезания. 27. Област в Австрия. 28. Геодезически уред. 29. Подаване в

жата. 33. Известен съветски волейболист от близкото минало. 35. Най-долната част на лодка. 36. Наше висше учебно заведение за физкултура и спорт. 39. Инициалите на една от най-добрите ни лекоатлетки. 41. Корейска мярка за дължина.

Отговори

на кръстословицата от брой 1

ВОДОРРАВНО: 1. Спасов (Спас). 6. Димова (Роза). 11. Пал. 12. Тасев (Цветан). 13. Зар. 14. Асенов (Илия). 15. Мацола. 16. Кесон. 18. Ирис. 21. Лин. 22. Кили (Жан Клод). 24. Ненов (Добрин). 26. Рона. 27. Г. С. (Георги Стойковски). 28. Фи. 29. Ол. 30. Г. В. (Георги Василев). 32. Окис. 34. Вебер. 36. Ария. 37. Лео (Конфорти). 40. Вера (Маринова). 41. Делта. 43. Алабин. 45. Кракра. 47. Нор. 48. Стяга. 49. ОАР. 50. Свирка. 51. Плувни.

ОТВЕСНО: 1. Спаринг. 2. Пас. 3. Алехин. 4. Оток. 5. Вавел. 6. Демон. 7. Иван (Колев). 8. Озолин. 9. Вал. 10. Арани. 17. Си. 19. Ресор. 20. София. 22. Колев (Николай). 23. Лагер. 25. Вис. 26. Ров. 31. Вратари. 33. Китари. 35. Берков (Георги). 36. Аванс. 37. Лента. 38. Ел. 39. Откуп. 41. Диск. 42. Арал. 44. Лов. 46. Рак.

15 — 21 юни
Вторник: 22—1 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (телни срещи).
Сряда: 18—18.30 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (варителни срещи).
19—20.45 ч. Полуфинал та на Съветската армия между болните отбори на Локомотив и „Спартак“ (Пл).
Около 23—1 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (телни срещи).
Четвъртък: 22.30—1 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (финали).
Петък: Програма на Мо телевизия.
Събота: 17 ч. Европейско първенство по вдигане на тежести „Универсиада“.
От 18 ч. Футболен срещ мотив“ (Пл) — ЦСКА „Септ Около 23 ч. Европейско първенство по бокс в Мадрид (финали).
Неделя: 20.30—21.45 ч. Европейско първенство по вдигане на тежести в зала „Универсиада“.
Понеделник: 20.30—21.45 ч. Европейско първенство по вдигане на тежести в зала „Универсиада“.
22.35 ч. „Спортен екран“.
След програмата — виде европейското първенство по вдигане на тежести.
Ежедневно: Спорт в пр „По света и у нас“ и „Нови

ЕДИН ДЕН С РАЙЧО ХРИСТОВ

ЕДИН ДЕН С ЕВРОПЕЙСКИЯ ШАМПИОН ПО ЗЕМНА ГИМНАСТИКА. ЕДИН ОТ ПЪРВИТЕ, СЛЕД КАТО ЗАПАЗИ ТИТЛАТА СИ В МАДРИД.

В ТОЗИ ДЕН, КОГАТО ВСИЧКИ ПРИЯТЕЛСКИ ГО ПРЕГРЪЩАХА, ТУПАХА ПО РАМОТО, ЧЕ СТИЯХА ГОЛЯМАТА ПОБЕДА, РАЙЧО ХРИСТОВ МОЖЕШЕ ДА СЕ ОТЛЪЧИ ОТ ПОДГОТОВКАТА СИ ЗА ИЗПИТИ ВЪВ ВИФ „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“. НО ЗАНИМАНИЯТА В ЗАЛАТА НА СТАДИОН „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ ПРОДЪЛЖАВАТ ПЕТ ЧАСА ВСЕКИ ДЕН. НЕОТМЕННО! И УПРАЖНЕНИЯТА НА ЗЕМНА ГИМНАСТИКА (снимка 1), И ОСОБЕНО НА ВИСИЛКА (снимка 5). ЗАЩОТО:

— РАЙЧО „ПРОБИ“ НАЯ-НАПРЕД НА ЗЕМЯ.

ТОЙ ИМАШЕ ПОВЕЧЕ ДАНИИ ЗА ВИСИЛКАТА, УСПОРЕДКА! — ЕДНА МАЛКО СТРАННА ЗАБЛЕЖКА, КОЯТО МОГАТ ДА СИ ПОЗВОЛЯТ НЕГОВИЯТ ТРЕНЬОР В „ЛЕВСКИ-СПАРТАК“ ЦЕНКО ЦЕКОВ И СЪЮЗНИЯТ ТРЕНЬОР СЪБЧО СЪБЕВ. (снимка 2).

СЛЕД ПЕТТЕ ЧАСА ИДЕ РЕД И НА ОНОВА, КОТО ДНЕС НАРИЧАТ „ХОБИ“. НО ГРАМОФОННИ ПЛОЧИ СА САМО ЧЕТВЪРТТО УВЛЕЧЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ШАМПИОН. СЛЕД АВТОМОБИЛИЗМА („ИСКАМ ДА УЧАСТВУВАМ РЕДОВНО В РАЛТА“ — НИ КАЗА ТОЙ), ФИЛМИТЕ И КНИГИТЕ (снимка 3).

А ТОВА УВЛЕЧЕНИЕ НА КОЕ МЯСТО Е! НЕ ПИТАХМЕ... (снимка 4).

Снимки: Петър СПАСО

